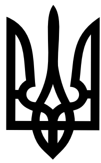
П'ятниця, 7 листопада 2003 року. № 211 (3211)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

ПАМ'ЯТЬ

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

З нагоди 60-ї річниці визволення Києва на Хрещатику відбувся урочистий марш ветеранів — визволителів столиці.

«У Києві я була регулювальницею, стояла на перетині бульвару Шевченка й вулиці Керосинної»

Понад півсотні ветеранів із Донецької області — учасників визволення Києва — відвідали столицю України. Поїздку організувала обласна рада в рамках проекту «60 років потому. Місцями бойової слави».

У Маріїнському парку ветерани поклали вінки і квіти на могилу генерала Ватутіна. У Парку Вічної Слави хвилиною мовчання вшанували пам'ять Невідомого Солдата. Тут гостям з Донбасу вручили почесні знаки, засновані до 60-річчя визволення Києва.

(Закінчення на 3-й стор.).

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

ПОСТІЙНІ МІЖФРАКЦІЙНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Ранкове і денне засідання 6 листопада

Ранок у Верховній Раді розпочався, на жаль, за уже звичним сценарієм: ще до відкриття пленарного засідання депутати з опозиційних фракцій «Наша Україна», СПУ і БЮТ заблокували трибуну й президію. А місця для «оборони» керівництва парламенту зайняли «більшовики». Перед засіданням лідери фракцій ще раз збиралися на погоджувальну раду, і глава парламенту Володимир Литвин відкрив сесію лише о 10.15.

Оскільки до парламенту уже надійшло рішення Конституційного Суду щодо першого законопроекту про внесення змін до Основного Закону країни (в авторстві депутатів О. Мороза, Ю. Ключковського та ін.), а найближчим часом очікується висновок КС по другому законопроекту, Голова Верховної Ради запропонував наступного понеділка провести зустрічі лідерів депутатських фракцій і груп та обговорити, як далі працювати над політреформою.

(Закінчення на 2-й стор.).

АКЦІЇ

По газету до намету!

«Тиждень передплатника» триває на Кіровоградщині.

У центрі Кіровограда виріс яскравий намет, обладнаний гучномовцем. Працівники відділу передплати ОД «Укрпошти» нагадують, що настав час подбати про улюблене видання. А на найрішучіших, котрі, вирішили одразу оформити передплату, чекають сюрпризи від редакцій газет. Не залишився осторонь і «Голос України». Так, кожен, хто протягом цього тижня передплатить у фірмовому наметі парламентську газету, отримає в подарунок кольоровий настільний календар на наступний рік.

— Люди зазвичай згадують про передплату в останні дні, напередодні її завершення, — каже начальник відділу передплати обласної дирекції «Укрпошти» Зінаїда Скрипніченко. —Тож мета заходу — прискорити цей процес.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ І ВИГРАВАЙТЕ!

Шановні друзі!

Продовжуємо друкувати пропозиції наших друзів-спонсорів для розіграшу призів серед передплатників газети «Голос України».

Тож для розіграшу призів серед передплатників газети «Голос України» наші друзі-спонсори пропонують:

11. ВАТ «Сяйво» (Львів) — світильники.
12. Видавництво «Світ» (Львів) — книги.
13. Прилади для магнітної терапії «МАГ-30-04» від державного підприємства «Новатор» (директор — Анатолій Вдовиченко).
14. Художні плетені вироби з лози від колективного підприємства «Полянський завод «Маяк» (директор — Микола Шкварун).
15. Концерн «ЧеЗаРа» (президент — Костянтин Колесник) — запальнички для газових плит, радіоприймачі.

Передплачуйте і вигравайте!

Хай вам щастить!

У НОМЕР

Ми просимо «ключового гравця» з «унікальною позицією» вважати нас ринковиками і поділитися «іракським пирогом»

Прем'єр-міністр України Віктор Янукович доручив Міністерству економіки та з питань європейської інтеграції підготувати запит до США про надання Україні статусу країни з ринковою економікою. Про це прем'єр повідомив у середу під час зустрічі з послом США в Україні Джоном Хербстом.

(Закінчення на 7-й стор.).

Сліди кордону загубили

Черговий раунд переговорів з питань розмежування кордону в Азовському морі та Керчинській протоці знову закінчився безрезультатно. Заступник Міністра закордонних справ України Олександр Моцик та його російський колега Віктор Калюжний під час спільної прес-конференції вкотре висловили діаметрально протилежне бачення розв'язання проблеми.

(Закінчення на 7-й стор.).

У кожного свої хлібні інтереси

Майже 500 представників підприємств «Київмлин» і «Київхліб» перед будинком столичної міськдержадміністрації вимагали відпустити ціни на хліб у Києві. На одному з плакатів, які вони тримали в руках, був напис: «Хліб не може бути дешевший за зерно».

(Закінчення на 4-й стор.).

БЛІЦОПИТУВАННЯ — КИЇВ

Що вас сьогодні хвилює найбільше?

З таким запитанням наш кореспондент звернувся до перехожих на велелюдних столичних вулицях. Ось що з цього вийшло.

Марія Хомівна, 67 років, пенсіонерка:

— Дуже багато платимо за квартиру. Як і всім пенсіонерам, мені бракує грошей. Могли б допомагати діти, але вони теж заробляють мало (працюють на заводі).

Сергій, 22 роки, інженер-енергетик:

— Найбільше нині переживаю за житло. Сам не з Києва. Хочеться знайти таку роботу, щоб і гроші були, і дах над головою.

(Закінчення на 4-й стор.).

Анатолій КУКОБА: «Полтава — моя доля, любов і гордість»

10

Проект Закону України «Про внесення змін до Конституції України»... (із Висновку Конституційного Суду України)

12—13

Шановний читачу! Віднині ти наш кореспондент. Зателефонуй **за номером** **456-72-63** з 9.30 до 11.00 і повідом найсвіжішу новину. «Голос України» — це твоя газета!

На шахті в Дніпропетровській області врятовано гірника, який опинився під завалом

«Якщо не Господь будує дім, даремно трудяться будівничі»

ПАРЛАМЕНТСЬКІ СЛУХАННЯ

Вечірнє засідання 5 листопада

2003 рік Президентом оголошено Роком культури в Україні. Було б логічно під його завершення казати про цьогорічні здобутки у царині культури, але чого останнім часом тільки не проголошували. Тож у середу під куполом Верховної Ради народні депутати, міністри та представники інтелігенції говорили про «Духовну кризу та шляхи її подолання». Саме цій темі було присвячено чергові парламентські слухання.

Уже офіційні матеріали уряду засвідчили, що протягом десяти років практично не виділяються гроші на технічне переоснащення закладів культури, а заплановані бюджетні видатки фінансуються на рівні 40—70 відсотків. Тому не дивно, що у більш як 3 тисячах населених пунктів узагалі відсутні будь-які осередки культури. Натомість, як гриби, виростають різноманітні бари, в яких замість книжок, вистав та кінофільмів у кращому разі молоді пропонують пиво. Вдумайтеся у такі цифри: 2000 року середньостатистичний українець відвідував кіносеанси 0,1 разу, музеї — 0,32, театри — 0,11, концерти — 0,08 разу. На чому тоді формується сьогоднішня духовність?

Доповідач, перший заступник голови Комітету ВР з питань культури і духовності Павло Мовчан вважає, що домінуючими у цьому процесі є чорнуха, порнуха та рекламні ролики. До того ж, тоді як телебачення щодня і на всі лади пропонує «радість» у вигляді джакузі, італійських меблів та людей року, понад сім мільйонів найактивніших громадян, втративши надію знайти собі гідне застосування, виїхали з України. А для новоявлених «патриціїв» існують закриті клуби, масажні кабінети, престижні оксфорди. На думку П. Мовчана, все це вказує на те, що «знову настають часи катакомбного порятунку».

Міністр культури і мистецтв України Юрій Богуцький послався на науковців, які твердять, що має місце загальноцивілізаційна криза та що й у країнах Європи є наркоманія. Утім урядовці впевнені, що «криза, і духовна в тому числі, не є абсолютно негативним явищем. Це еволюційний процес розвитку суспільства, кінцевим результатом якого в даному випадку є гармонійний його розвиток».

Тобто пацієнт, переживши кризу, має одужати. Однак сумна статистика сьогодення свідчить про інше —пацієнт здебільшого помирає. А суспільство, відмовившись підтримувати культуру та духовність, змушене фінансувати «228 служб, що займаються соціальним супроводом неповнолітніх та молоді, котрі перебувають або повертаються з місць позбавлення волі. Фахівцями цих служб охоплено 11 виховних колоній для неповнолітніх, 19 слідчих ізоляторів, 38 виправних колоній». Це теж офіційні дані. Щоправда, суха статистика нічого не каже про те, з якою духовністю повертається із цих колоній молоді люди, котрі свого часу замість театру пішли до бару.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Голова Комітету ВР з питань культури і духовності Лесь Танюк вважає, що все це творить «непросвітлений етикою клас нуворишів, які прийшли до влади». А голова Рахункової палати України Валентин Симоненко наголошує, що концепція державної політики у галузі культури не дає змоги говорити про будь-який розвиток культури, а, в кращому разі, зводиться до консервації культурних надбань в архівах і сховищах. Утім, остання пожежа в Кам'янець-Подільському міському архіві, під час якої було знищено або пошкоджено понад 10 тисяч документів, чи потоп у Національній бібліотеці свідчать про те, що ми не можемо зберегти навіть те, що маємо. Тисячу разів правий поет і філософ Євген Сверстюк, коли каже, що йому важко говорити під час парламентських слухань про те, що мало б бути у центрі уваги щодня. Тому він цитує Орвела: «Нинішній людині відітнули душу, а вона цього й не помітила». Замість духовності, на думку поета і народного депутата Бориса Олійника, сьогодні пропонують так звану «ситуативну етику», за якою правила моралі не є обов'язковими, а за потреби можуть змінюватися.

«Я представляю тут найаморальнішу частину українського суспільства — це не я так вважаю, так обізвав нас один високопосадовець», — цими словами розпочав свій виступ під час слухань голова асоціації книговидавців Олександр Афонін. Але якщо один із високопосадовців так оцінює усіх книговидавців, то що у нас за влада? — запитує він. Хіба стануть такі чиновники частиною народу? Зрозуміло, що набагато прибутковішою справою є перетворення найбільшого знімального павільйону в Європі — кіностудії імені Довженка — на склад для цигарок. Останній факт навів секретар Комітету ВР з питань культури і духовності Станіслав Пхіденко. Втім чиновники не дуже й дослухалися до волаючих у пустелі — через годину після початку слухань урядова ложа значно спорожніла.

За результатами парламентських слухань «Духовна криза і шляхи її подолання» Верховна Рада незабаром затвердить відповідну постанову, котра міститиме чимало правильних положень та пропозицій. Тільки, схоже, її чекає доля десятків відповідних законів, указів та постанов, адже культура не має кулаків для захисту. А суспільство й надалі заставить закладів культури фінансуватиме виправні колонії.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Постійні міжфракційні консультації

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове і денне засідання 6 листопада

(Початок на 1-ій стор.).

Але найгостріше у парламенті стояло інше питання: як розблокувати роботу вищого законодавчого органу держави. Володимир Литвин поставив на голосування пропозиції, які було вироблено на погоджувальній раді перед початком пленарного засідання: наступного вівторка, 11 листопада, після дня уряду у Верховній Раді заслухати інформацію силовиків щодо подій минулого тижня у Донецьку, пов'язаних зі зривом з'їзду «Нашої України», після чого провести закрите засідання-збори депутатів Верховної Ради; створити тимчасову слідчу комісію ВР з вивчення конфлікту в шахтарській столиці. Однак за цю пропозицію проголосувало лише 219, а з другої спроби — 195 депутатів. Знову виникла патова ситуація. Володимир Литвин був змушений оголосити чергову перерву для міжфракційних консультацій.

Після перерви, яка затягнулася більш як на дві години, Володимир Литвин запропонував такий компроміс: для вивчення всіх обставин довкола подій у Донецьку створити робочу групу на базі трьох парламентських комітетів: правоохоронного, з боротьби з організованою злочинністю та з питань державного будівництва і самоврядування, яка визначить процедуру розгляду цього питання у ВР і опрацює проект відповідних рішень. Наступного вівторка заслухати у парламенті інформацію цієї робочої групи, а за результатами обговорення — створити тимчасову слідчу комісію ВР або прийняти відповідну парламентську постанову, провести закрите засідання парламенту щодо політичної ситуації у державі.

Однак представники опозиційних фракцій продовжували блокувати трибуну і вимагати негайного запрошення до парламенту силовиків.

Лідер соціалістів Олександр Мороз наголосив на тому, що всі міністри підзвітні перед Верховною Радою, а тому повинні прийти до сесійного залу на вимогу депутатів. Координатор парламентської більшості Степан Гавриш наголосив: більшість визначилася піти назустріч вимогам «Нашої України», але для негайного виклику силовиків до ВР немає підстав, оскільки це буде використано лише для чергового спалаху політичних емоцій. А тому доцільніше спочатку провести обговорення на базі робочої групи, на закритому засіданні, а вже тоді визначитися, чи запрошувати силовиків.

Головуючий Володимир Литвин знову поставив на голосування свою пропозицію, спрямовану на розблокування роботи парламенту, але вона набрала лише 96 голосів з фракції комуністів та частини більшовицьких фракцій. В. Литвин був змушений достроково закрити пленарне засідання.

Юліана ШЕВЧУК.

У НОМЕР

Донецька влада самовпевнених не любить

«Усі, хто порушував порядок, так чи інакше нестимуть відповідальність», — так на прес-конференції прокоментував міський голова Донецька Олександр Лук'янченко події 31 жовтня, які призвели до зриву з'їзду блоку «Наша Україна».

Голова заперечив причетність працівників трамвайно-тролейбусного управління до розвішування на дротах високої напруги розтяжок із гаслами проти Віктора Ющенка. За його словами, ці гасла було встановлено самовільно. Відповідаючи на запитання, чи давала місцева влада дозвіл на розташування біг-бордів із нацистською символікою, міський голова сказав, що офіційного дозволу на встановлення будь-якої реклами не потрібно. А чутки буцімто фірма «Плазма», яка розвішувала антиющенківські біг-борди, належить синові Віктора Януковича, Олександр Лук'янченко назвав «чистісінької води брехнею».

З приводу того, що студентів знімали із занять і відправляли на пікетування, міський голова сказав: «А що, так із занять не йдуть? Будь-який студент може, вправі». Керівник міста також зазначив, що йому нічого не відомо про масове розпиття горілчаних напоїв у натовпі пікетувальників.

Провину за те, що сталося в Донецьку, міський голова покладає на організаторів з'їзду: «Треба було думати, які будуть наслідки, запрошуючи із Донецька 27 делегатів, а з інших регіонів — тисячу. Не підготувавши, не зробивши соціологічного зрізу». Олександр Лук'янченко дорікнув представникам «Нашої України» в тому, що ніхто з них ані письмово, ані усно не звертався до міської влади з приводу проведення з'їзду. До того ж, за його словами, керівники «НУ» вели себе «дуже самовпевнено. Вважали, що вони приїдуть сюди і все проведуть».

Ліна КУЩ.

Донецьк.

Силовики перевірятимуть дотримання законності

Президент України Леонід Кучма доручив Міністру внутрішніх справ Миколі Білоконю і Голові Служби безпеки Ігорю Смешку перевірити дотримання законності під час проведення акцій блоком «Наша Україна» в Херсоні, Донецьку і Львові. Про це йдеться на офіційному сайті глави держави.

Результати перевірки Леонід Кучма просить оприлюднити через засоби масової інформації, громадськість і Верховну Раду.

Кадрова ротація несвоєчасна

Позавчора декларовані наміри соціал-демократів об'єднаних про відкликання свого колишнього однопартійця Олександра Зінченка з посади заступника Голови Верховної Ради втілилися в рішення фракції. А до президії об'єднані есдеки рекомендуватимуть свого колегу Нестора Шуфрича. Про це журналістам повідомив лідер фракції СДПУ(о) Леонід Кравчук.

Нагадаємо, що Олександра Зінченка було обрано до президії парламенту за квотою фракції СДПУ(о). А після того, як він заявив про вихід із керівництва партії, його було виключено з її лав за порушення партійної дисципліни — всупереч рішенню партії він не підписався під законопроектом про внесення змін до Конституції України. Тепер, щоб відкликати Зінченка з керівної посади, потрібно зібрати 150 підписів і 226 голосами ухвалити відповідну постанову, пояснив заступник голови Регламентного комітету Вячеслав Коваль. Та навряд чи для цього вистачить голосів навіть парламентської більшості. До того ж позафракційний Олександр Волков учора заявив, що вважає «кадрову ротацію» лицарів червоної троянди невчасною. На його переконання та переважної більшості депутатів, зокрема від опозиції, Олександр Зінченко — «професіонал, який на своєму місці».

Проте шансів зайняти крісло Олександра Зінченка і в Нестора Шуфрича мало. Та вони можуть збільшитися, якщо після затвердження Геннадія Васильєва Генеральним прокурором на посаду Першого заступника Голови Верховної Ради претендуватиме комуніст Адам Мартинюк. У разі голосування пакетом за заступників глави парламенту до «кадрового» процесу можуть долучитися і комуністи. Крім того, в парламентських кулуарах дедалі частіше ходять чутки про заміну Володимира Литвина на Степана Гавриша, якого також можуть включити до пакета. Втім в офіційних заявах «більшовики» спростовують таку інформацію. Зокрема, Леонід Кравчук відкинув звинувачення у тому, що за рішенням фракції замінити Олександра Зінченка на Нестора Шуфрича стоїть бажання заявити про відставку Голови ВР Володимира Литвина.

Заява про відкликання Олександра Зінченка підсилила ще одні чутки — про перерозподіл комітетних портфелів. Та й лідер фракції есдеків натякнув, що «більшість перебуває в невизначеному стані», бо керівництво значної кількості комітетів представлено членами опозиційних фракцій. А Олександр Волков вважає перерозподіл нереальним, бо це може призвести до політичної кризи. Оскільки опозиція неодноразово натякала на «адекватні» дії і блокування роботи.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

«У Києві я була регулювальницею, стояла на перетині бульвару Шевченка і вулиці Керосинної»

ПАМ'ЯТЬ

(Початок на 1-й стор.).

Серед ветеранів панував такий піднесений настрій, що заступник начальника Генштабу Збройних Сил генерал-лейтенант Олександр Фоменко жартома вигукнув: «Хлопці, та вас можна знову призивати!» Разом із екскурсоводом група пройшлася залами Національного музею Великої Вітчизняної війни 1941-1945 рр.

Багато хто із ветеранів побачив столицю через 60 років. Колишні бійці згадували, що в листопаді 43-го Київ зустрів їх руїнами і холодом.

— Мені йшов дев'ятнадцятий рік, — розповіла Олена Голованова із Донецька. — У Києві я була регулювальницею. Як зараз пам'ятаю, стояла на перетині бульвару Шевченка і вулиці Керосинної. Було холодно, розруха, постійний дощ. Коли ми поверталися на квартиру, ніде навіть було висушити черевики, вранці їх знову взували і йшли.

Микола Ткаченко із Харцизька воював у пішій розвідці, яка переправлялася до Києва першою. Дніпро перепливали вночі, не на човні, а на плоту. У Парку Вічної Слави ветеран відшукав могили однополчан, які загинули в ті дні.

— У день визволення був дощ, — згадує Дмитро Карпець із Донецька. — Однак тільки, но ворога вигнали, небо прояснiло. Пам'ятаю, коли форсували Дніпро, загинула майже сотня людей. Командир наказав поховати їх. Але медична сестра попросила ще раз оглянути тіла. З'ясувалося, що троє ще дихали. Їх терміново відправили до шпиталю. Москва тоді видала наказ оголосити всіх загиблих Героями Радянського Союзу. Один із тих, хто тоді залишився в живих, — мій друг Володимир Іванович Горохов. Багато років потому він таки отримав звання Героя.

Ліна КУЩ.

ФОТОФАКТ

Квіти до могили Невідомого солдата у Києві з нагоди 60-річчя визволення столиці України від німецько-фашистських загарбників поклали Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, Президент України Леонід Кучма, Прем'єр-міністр Віктор Янукович, київський міський голова Олександр Омельченко.

Фото Валерія СОЛОВЙОВА (УНІАН).

Витягують із-за пазухи

САМОВРЯДУВАННЯ

Міський голова Львова Любомир Буняк назвав на сесії імена своїх опонентів. Серед них — головні редактори газет «Високий замок», «Поступ», деякі журналісти та депутати міської ради. Вони, за словами голови, розгорнули його цькування у ЗМІ.

Критичних виступів на адресу міської влади справді не бракує. Зокрема, львів'ян дуже цікавлять «вічні» проблеми води і тепла. Та попри критику взаємини із пресою могли б бути конструктивними, якби не...

Першим каменем спотикання стала дивна поведінка Любомира Буняка під час прес-конференції, що відбулася невдовзі після його обрання. Голова випровадив за двері представників нелояльних до нього газет «Високий замок» і «Експрес». Недавня трагічна загибель Станіслава Шендрика, який вдався до самоспалення через дії влади, теж спонукала журналістів поставити питання руба: то доки миритимемося із свавіллям? Міська влада зініціювала наступ на газетні кіоски — їх прирівняли до комерційних. На сесії було зачитано проект заяви про опублікування в газеті «Високий замок» пісні із репертуару групи «Скрябін». Мовляв, вона ображає національну гідність українців. На цю заяву депутати відповіли іншою, а саме: «Вимагаємо від міського голови Любомира Буняка припинити війну з пресою і зосередитися на очевидних провалах у міському господарстві».

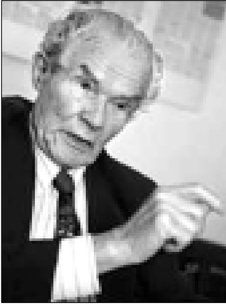
Питання «війни по-львівськи» розглянув пленум Національної спілки журналістів України і звернувся до прокурора Львова Володимира Гураля з проханням дати оцінку діям пана Буняка щодо ЗМІ. Дії керівника органу влади критично оцінив голова Комітету Верховної Ради з питань свободи слова та інформації Микола Томенко: «Я закликаю міського голову Львова не боротися з газетами чи співаками, переконуючи, що він більше за них любить Україну, а довести цю любов на практиці, повсякденною роботою на благо мешканців та економіки свого міста...»

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Є мова — є народ

Сьогодні, напередодні Дня української мови та писемності, в селі Верхнє Синьовидне Сколівського району на Львівщині відкриється Четвертий міжнародний конкурс з української мови імені Петра Яцика. Його організували Міністерство освіти і науки, Ліга українських меценатів і Освітня фундація Петра Яцика. У рідному селі великого мецената зберуться гості зі всієї України, щоб вшанувати його пам'ять і засвідчити свою любов до рідної мови і землі.

Петро Яцик

За звання кращого знавця мови калинової змагатимуться мільйони школярів та студентів не лише з нашої країни.

Організаторів і учасників Четвертого міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика із знаменною подією сердечно привітав і Голова Верховної Ради України Володимир Литвин.

«Конкурс знавців української мови, — йдеться у привітанні, — це не лише одна з багатьох форм поглиблення знань, а й спонука до всеукраїнського діалогу про нашу мову, освячену творчістю геніїв... Поставивши на сторожі слово, на сторожі братів німих, Тарас Шевченко продемонстрував творче начало української мови у піднесенні, духовному вивищенні й об'єднанні нашого народу. Впродовж кількох століть саме українська мова була потужним консолідуючим началом і опорою духу нації: адже є мова — є народ!».

Глава парламенту переконаний, що головне — послідовна й невтомна праця на ниві української мови, відповідальне ставлення до життєдайного джерела нашої духовності і неповторності серед інших народів — має нас об'єднати і додати творчої наснаги.

Без тютюнового диму

29 жовтня громадська організація Фонд «Здоров'я для всіх» провела семінар на тему: «Державне регулювання виробництва та контроль за безпечністю тютюнових виробів». У центрі уваги учасників заходу було обговорення законодавства України щодо контролю над тютюном, питань державного регулювання випуску та обігу тютюнових виробів, ситуація з рекламою тютюнових виробів у зв'язку з прийняттям нової редакції Закону України «Про рекламу», а також прогноз надходжень до державного бюджету внаслідок запровадження змішаної системи акцизного збору.

У роботі семінару взяли участь народні депутати України, керівництво та провідні фахівці Міністерства охорони здоров'я України, Державної податкової адміністрації України, Державного комітету України з питань технічного регулювання та споживчої політики, наукові співробітники Інституту екогігієни та токсикології ім. Л. Медведя, Українського науково-дослідного і навчального центру проблем стандартизації, сертифікації і якості та інші.

За словами голови Фонду «Здоров'я для всіх» **Сергія ШЕВЧУКА** основна мета семінару — акцентувати увагу громадськості на проблемі боротьби з курінням.

«Обговорюючи сьогодні широкий спектр проблем, пов'язаних з тютюновою галуззю — від законодавчих до виробничих — ми ставимо на перший план соціально значущі питання, а саме — контроль за безпечністю тютюнових виробів. І розуміємо цей контроль у широкому контексті: перевірка тютюнових інгредієнтів, боротьба з контрабандою, обмеження реклами цигарок. Водночас наголошуємо на посиленні ефективної антинікотинової пропаганди, забезпеченні реальної заборони доступу неповнолітніх до тютюну, вдосконаленні співпраці з МОЗ України, Міністерством освіти і науки, громадськими організаціями щодо профілактики тютюнокуріння серед підлітків», — наголосив Сергій Шевчук.

Як зазначалося на семінарі, з 1,3 мільярда курців у світі щороку помирає від хвороб, пов'язаних з вживанням тютюнових виробів, 5 мільйонів. За прогнозами аналітиків, у разі якщо ситуація з антинікотиновою пропагандою не зміниться, ця страшна цифра невдовзі зросте до 10 мільйонів осіб.

Спираючись на світовий досвід вирішення проблеми зменшення тютюнопаління серед населення, Ольга Юрченко, начальник відділу Державного департаменту акцизного збору ДПАУ, запропонувала істотно підвищити ставку акцизного збору на тютюнові вироби в Україні. Це, природно, спричинить підвищення цін на цигарки і стане додатковим стимулом у боротьбі з курінням.

У НОМЕР

Не відповідатимуть до ухвалення закону

Парламентський Комітет з питань Регламенту, депутатської етики та організації роботи ВР України рекомендував Голові Верховної Ради Володимиру Литвину повернути до Генпрокуратури подання щодо отримання згоди на притягнення до кримінальної відповідальності народних депутатів фракції БЮТ Степана Хмари і Олександра Турчинова. Про це повідомив заступник голови регламентного комітету В'ячеслав Коваль.

За його словами, в рішенні також зазначено, що внесення Генпрокуратурою подання щодо отримання згоди на притягнення до кримінальної відповідальності парламентаріїв, на затримання чи арешт є неможливим до ухвалення ВР відповідного закону.

У липні цього року до парламенту передано подання щодо притягнення до кримінальної відповідальності лідера «бютівців» Юлії Тимошенко, Степана Хмари та Олександра Турчинова, яких звинувачували в перевищенні службових обов'язків і втручанні в діяльність столичного лук'янівського СІЗО.

Звільнили під підписку

Апеляційний суд Києва звільнив під підписку про невиїзд колишнього начальника департаменту кримінальної розвідки МВС України Олексія Пукача, якого звинувачують у зловживанні службовим становищем.

Зокрема, за словами представника Генпрокуратури Ігоря Дегтярьова, О. Пукач дав доручення знищити документи, які допомогли б пролити світло на вбивство Георгія Гонгадзе. Це, стверджував І. Дегтярьов, були єдині документи з інформацією про конкретних осіб, які стежили за журналістом. На момент знищення документів у МВС уже було доручення Генпрокуратури про їх вилучення.

Водночас адвокати О. Пукача заявили, що Генпрокуратура посилається лише на усні свідчення. А адвокат Ігор Фомін був здивований тим, що особи, які знищили документи, є лише свідками.

До речі, представники прокуратури попередили допитливих журналістів: справа є державною таємницею, бо містить дані про особовий склад секретних служб МВС.

Вибух

Очевидці розповідають, що вибух, який пролунав на Рейтарській вулиці у старому центрі столиці 4 листопада, мав потужний заряд. Фахівці вже встановили, що у салоні джипа-тойоти біля водія була прилаштована вибухівка, що еквівалентна 300 грамам тротилу.

Господар авто Володимир Кисіль є депутатом Голосіївської райради у м. Києві і, як повідомили редакцію, входить до складу постійної депутатської комісії з питань власності, оренди та приватизації майна.

Того дня, зупинившись на вул. Рейтарській, він залишив машину і зайшов у кафе «Двері». В авто зоставалося троє: водій, чоловік і жінка.

Очевидці розповідають, що коли Володимир Кисіль повернувся, іномарка рушила з місця. Вибух пролунав через кілька секунд, авто загорілось.

Найбільше постраждали водій і пасажир, який сидів поруч. Стан потерпілих тяжкий, і вони перебувають у реанімації. Сам Володимир Кисіль і пасажирка пережили глибокий стрес, але значних поранень не зазнали.

Міліція порушила кримінальну справу за статтею 263 КК (незаконне застосування зброї, боєприпасів та вибухових речовин). Ведеться слідство. Призначаються необхідні експертизи. Оперативно-слідчу групу очолює начальник київської міліції генерал-лейтенант Олександр Міленін.

Стосовно версій. Як завжди, їх не бракує. Найближчі, що розглядаються правоохоронцями, — «бомба» перевозилися у салоні «джипа» і спрацювала через необережність.

Інша версія — на депутата райради готувався замах.

Вл. інф.

ФОТОФАКТ

Колишнього начальника управління внутрішніх справ у Львівській області Василя Рябошапку виписано з реанімації, куди він потрапив місяць тому після побиття невідомими.

Фото УНІАН.

НОВИНИ

Заява про ситуацію на продовольчому ринку

Цими днями в усіх регіонах нашої держави відбувається різке зростання цін на хліб, що завдає болючого удару переважній більшості українців, для яких хліб — головний продукт харчування. Як завжди, влада намагається списати все на погодні умови. Однак аграрна криза та стрибок цін на хліб це рукотворні події, спричинені не небесною, а земною канцелярією. Кабінет Міністрів Віктора Януковича не зміг запобігти зростанню цін на хліб і разом із парламентською більшістю, яка його сформувала, несе цілковиту відповідальність за ситуацію, що склалася.

Та громадяни мають знати: в Україні живуть люди, які з вигодою для себе розпродали врожай минулого року, а тепер продовжують заробляти на штучно створеному дефіциті; які за безцінь скупили у селян врожай поточного року, а нині втридорога перепродують його населенню, отримуючи надприбутки.

Ми вимагаємо негайного розгляду на пленарному засіданні Верховної Ради ситуації на ринку хліба із обов'язковою участю Прем'єр-міністра Віктора Януковича.

Найвищі представники влади мають чесно розповісти народу, як довго ще слід затягувати паски, чи це — останній до нового врожаю стрибок цін, чи таке відбуватиметься ще неодноразово.

Ми вимагаємо надання інформації про заходи із захисту найменш соціально захищених верств населення.

Нас обурює, що замість розв'язання кризи на продовольчому ринку, влада займається нагнітанням політичної напруженості, переслідуванням політичних опонентів, намагається позбавити громадян права обирати собі керівництво тощо. Все це робиться з метою відволікання уваги громадян від нагальних соціально-економічних проблем. Але люди хочуть знати правду про хліб.

Від фракції «Наша Україна» — В. А. ЮЩЕНКО.
Від фракції Комуністичної партії України — П. М. СИМОНЕНКО.
Від фракції Соціалістичної партії України — О. О. МОРОЗ.
Від фракції Блоку Юлії Тимошенко — Ю. В. ТИМОШЕНКО.

4 листопада 2003 року.

ПОДОРОЖЧАННЯ

У кожного свої хлібні інтереси

(Початок на 1-й стор.).

Київський міський голова Олександр Омельченко вийшов до тих, хто мітингує, і заявив, що останні три роки ціни на хліб у столиці переглядалися лише в бік зменшення. Нині головне місто країни змушене закуповувати майже все зерно за рубежем: «пшеницю III класу по 1200—1270 грн. за тонну, дешевшої за кордоном немає». Крім того, за словами міського голови, Київ залишився без жита і змушений купувати це зерно за ціною 700 грн. за тонну.

За інформацією О. Омельченка, нині у столиці випікають понад 900 тонн хліба на добу, в п'ятницю і суботу — майже тисячу тонн. Понад 300 тонн вивозять за межі Києва в Сумську, Чернігівську, Житомирську, Черкаську, Вінницьку й інші області. Ситуація, коли київським хлібом «почали спекулювати в інших регіонах... вивозять в інші області, де продають його вже за вільними цінами — 1,70—1,80 грн.», турбує владу Києва. «Це пряма спекуляція за рахунок інтересів трудових колективів і бюджету Києва», — наголосив О. Омельченко.

Щоб зберегти стабільну ситуацію з хлібом у столиці, з міського бюджету за 10 місяців поточного року було додатково виділено 53 мільйони гривень. Скарбниця Києва, відзначив він, «уже не витримує такого навантаження, а підприємства перебувають на межі банкрутства», тому сесія Київради прийняла рішення доручити міській владі як виконавчому органу опрацювати і внести пропозиції з врегулювання цін на хлібобулочні вироби. Нині з участю керівників борошномельних підприємств і хлібозаводів Управління цінової політики вивчає питання, як врегулювати ціни на хліб у Києві для того, щоб вони відповідали середнім у країні.

Міський голова пообіцяв, що так звані соціальні види хліба — «Український», батон і білий 750-грамовий — будуть «максимально підтримані під час перегляду цін з урахуванням «підстрахування» бюджету, усі інші види хліба ринково, економічно прорахують і дадуть вільну конкурентоспроможну на ринку Києва й України ціну».

Фото Олександра СИНИЦІ (УНІАН).

За попередньою інформацією, столичний хліб зросте в ціні з 15 листопада.

А в Кіровограді після двотижневого «затишшя» буханець знову подорожчав. Тепер у місті, де ціни на продукт номер один і без того найвищі — хлібина коштує 1 грн. 70 коп. З травня в обласному центрі це четверте подорожчання.

Як уже повідомляв «Голос України», за прогнозами, хліб протягом листопада, у середньому по країні, може подорожчати на 25—30 відсотків порівняно з його вартістю на початку жовтня. За інформацією Всеукраїнської асоціації пекарів, очікується, що вартість буханця білого хліба (1 кг) підскочить до 1 грн. 65 коп.— 1 грн. 70 коп., ціна батона — 1 грн. 10 коп.— 1 грн. 20 коп., ціна на чорний хліб (800 г) становитиме 1 грн. 50 коп.

Серед продовольчих товарів, **повідомляє Держкомстат**, у жовтні найбільше підвищилися ціни на яйця, овочі, хліб і хлібобулочні вироби, молоко і молочну продукцію, пшеничне борошно, фрукти, тваринні жири.

Валерій ДРУЖЕНКО.

На знімку: «хлібний мітинг» у столиці.

БЛІЦОПИТУВАННЯ — КИЇВ

Що вас сьогодні хвилює найбільше?

(Початок на 1-й стор.).

Чоловік, який не захотів назватися, 65 років, професор:
— Турбує безпека ядерних реакторів в Україні. Вони вже відпрацювали свій безпечний ресурс, боюся, щоб не повторився Чорнобиль.

Руслан, 29 років, промоутер:
— Мало грошей. Працюю на трьох роботах і житлом забезпечений, але заробіток дуже малий — в середньому 140 гривень на тиждень.

Петро Мар'янович, 70 років, пенсіонер:
— У нас дуже недосконале судочинство. Судді що хочуть, те й чинять, а закон на їхньому боці.

Тетяна, 24 роки, журналіст:
— Вже другий місяць не бачу зарплати. Хіба молода людина може так жити? П'ять років працюю на одному місці, але відчуваю, що доведеться звільнятися.

Тоня, 19 років, виховятелька-гувернантка:
— Думаю, для молоді нині найактуальніша проблема — знайти роботу. Хоча нині працюю, але все одно це мене турбує найбільше.

Розпитувала Надія ГОРБАТЮК.

ВІТАЄМО!

Виповнюється 70 років від дня народження заслуженого журналіста України, письменника, головного редактора газети «Посредник» Владлена НОВОЖИЛОВА.

За 52 роки творчої праці В. Новожилов пройшов тривалий шлях від автора-початківця до головного редактора міжнародної газети «Посредник». Двадцять два роки працював у Держтелерадіо УРСР. За цей час було створено цикли радіо- та телепередач «Из блокнота журналиста», «Молодежь в капиталистических странах», «Товарищи по оружию». Співпрацював з польським та чеським телебаченням. Більше десяти років був викладачем факультету журналістики Київського державного університету. Також читав лекції у вищій партійній школі.

Книги пера В. Новожилова «Они защищали Киев», «Вчера на Евбазе», «Почти вокруг света» було відзначено літературними преміями Спілки письменників України.

Роман «Это было вчера» отримав премію Спілки журналістів України на конкурсі «Незалежність».

За останні роки в газеті «Посредник» було опубліковано історичні романи «Казак Добра Воля», «Степь да воля — казацкая доля» і публікується детективна повість «В джунглях становится тесно».

ІНШИЙ РАКУРС

Законний шум

У рубриці «Споживач» від 30 жовтня цього року («ГУ» № 205) ми опублікували лист читачки Наталі Кулакової «Продається все. Навіть спокій». Йшлося про те, що підприємство «Укрполімерконструкція», розташоване неподалік від житлового будинку, не дає мешканцям спокійно спати. Вже наступного дня у редакції пролунав дзвінок — телефонував директор згадуваного підприємства Ігор Стрілець. Його обурення зрозуміти можна. Підприємство випускає стратегічно важливу для нашого ринку продукцію — поліетиленові труби для водо- та газопостачання. На заводі працює близько двох сотень осіб. Середня зарплатня тут — тисяча гривень, з яких справно сплачуються державі податки. Тож категорично стверджувати, хто правий, а хто ні, вважає Ігор Анатолійович, не можна.

Звісно, існують документи, які підтверджують, що підприємство працює, не порушуючи жодних технічних вимог. Директор «Укрполімерконструкції» за це спокійний.

— Так, завод працює в три зміни, — каже він. — Але в Україні такі норми. Нас перевіряли і прокуратура, і санстанція... Як би це когось не дратувало, ми закон не порушуємо.

Упевнена: так воно і є. Але й ситуація, погодьтеся, складається парадоксальна. З одного боку — керівництво заводу, який діє згідно з буквою закону, з другого — мешканці будинку, розташованого практично на подвір'ї підприємства.

За всіма законами здорового глузду люди тут жити не можуть. І не тільки в «Укрполімерконструкції» — річ. Трохи далі від будинку по Бориспільській, 28б —автопарк, близько — фармацевтична фірма «Дарниця»... Мабуть, людина, яка дала дозвіл на зведення будинку в такому місці, сама тут жити не погодилася б ні за які гроші.

Надія ГОРБАТЮК.

ЮВІЛЕЙ

Тисячна зустріч тисяч друзів

Сьогодні вийшов тисячний номер Всеукраїнської громадсько-політичної та літературної газети «Кримська світлиця». Часопис свідомий своєї державницької місії і ролі, яку, попри відсутність власного приміщення, фінансові й кадрові обмеження, спромігся з честю пронести упродовж десяти років.

На вечорницях у «Світлиці» відбудеться діалог між читачами і редакційним колективом. Підіб'ють підсумки творчого конкурсу юних читачів доньки «Світлиці» — газети «Джерельце» — на кращу розповідь про літо і свою малу Батьківщину.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

«Ви вбиваєте село і нас»

Акція протесту біля стін Харківської облдержадміністрації набуває загрозливого характеру. Напередодні робітники заводу «Серп і Молот» перекрили на годину рух на центральній вулиці міста. До вимог повернути борги у зарплаті і змінити керівництво додалася нова — ліквідувати підприємство.

Першого заступника голови обласної адміністрації Олександра Колісника, який намагався знайти спільну мову з розгніваним натовпом, організатори пікету слухати не стали: «Ви вбиваєте виробництво сільгосптехніки, це вбиває село, а в результаті — і нас. Було б нас більше, — кажуть у мегафон борці за справедливість, — пішли б на штурм «Укрсиббанку». Там, мовляв, вистачить грошей, щоб погасити борги».

Микола КОСИЙ.

Харків.

ФОТОФАКТ

Більш як півсотні найменувань військового обмундирування і спорядження, продовольчого устаткування і спецавтотехніки представлено на виставці-продажу конверсійного майна «Військовий ярмарок-2003» в Одесі.

На знімку: мешканці міста цікавляться експонатами.

Фото Олександра СЕРОГО (Укрінформ).

Нова система акцизу — додаткові кошти в бюджет

Як відомо, у травні цього року Верховна Рада прийняла Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2003 рік» та деяких інших законодавчих актів». Поряд з іншими важливими рішеннями було ухвалено запровадження з 1 січня 2004 року змішаної системи оподаткування тютюнових виробів акцизним збором. Ідеться про те, що, крім фіксованого збору у розмірі 5 і 11,5 гривні за 1000 штук сигарет без фільтру та з фільтром відповідно, до державної казни додатково надходитимуть кошти у розмірі 5 відсотків від вартості тютюнових виробів.

У проекті Державного бюджету на 2004 рік, прийнятому Верховною Радою України в першому читанні, передбачено отримати наступного року від запровадження 5-відсоткової ставки 274 млн. гривень. Досвід восьми років роботи в парламентському Комітеті з питань фінансів і банківської діяльності привів мене до висновку, що крок цей — логічний як з точки зору перспективи наповнення акцизним збором бюджету, так і з огляду на довгострокове прогнозування розвитку тютюнового ринку. Це ні в кого не має викликати сумнівів.

Однак останнім часом у засобах масової інформації з'явилися публікації, які цілеспрямовано розгорнули критику запровадження змішаної системи оподаткування тютюнових виробів. Автори кидають безпідставні докори на адресу народних депутатів України та уряду. А щоб справити більший ефект, наводять бездоказові твердження щодо можливих втрат бюджету, зростання контрабанди дорогих сигарет і здешевлення недорогих, до яких ще й чіпляють ярлик неякісних, що абсолютно не відповідає дійсності.

Розв'язання дискусії навколо запровадження змішаної системи оподаткування тютюнових виробів демонструє, передусім, бажання її ініціаторів відстояти лише свої вузькокорпоративні інтереси, прикриваючись загальними фразами про інтереси держави та галузі.

Тому я змушений дати роз'яснення з цього питання.

На думку більшості аналітиків та експертів, цей ринок останнім часом став одним з найцивілізованіших та розвинутіших у нашій країні. Насамперед слід відзначити важливу роль у становленні сучасного тютюнового ринку приходу в Україну п'яти відомих міжнародних тютюнових компаній, які виробляють сигарети за найсучаснішими технологіями.

Якщо ж подивимось у недалеке минуле, побачимо, що рівень виробництва 1994 року становив 47 млрд. штук сигарет при ємності ринку 75 млрд. Сигарет з фільтром вироблялося лише 9 відсотків від загального обсягу, рівень оподаткування сигарет був надзвичайно високий і коливався в межах 57—77 відсотків від ціни виробника, а ставки акцизного збору, наприклад, протягом 1993 року змінювалися чотири рази. Все це призводило до того, що попит населення задовольнявся переважно за рахунок тіньового обігу, рівень якого в ті роки становив 61 відсоток (нині — лише 3%).

Саме тому група народних депутатів — членів Комітету з питань фінансів і банківської діяльності, вивчивши світовий досвід оподаткування, доклала зусиль до розробки та впровадження найпростішої специфічної системи акцизу, побудованої на принципі оподаткування від кількості вироблених сигарет. Треба було навести елементарний порядок в обліку виробленої тютюнової продукції!

Прийнятий у лютому 1996 року Закон України «Про ставки акцизного збору та ввізного мита на тютюнові вироби» передусім забезпечив на найближчі три роки стабільність ставок, по-друге, стимулював стрімкий розвиток виробництва та збільшення надходжень акцизного збору до бюджету. Якщо 1995 року до бюджету надходило лише 21,1 млн. гривень від тютюнових виробів, 1996-го — 54,1 млн., то за підсумками 2002 року надійшло 683,7 млн. акцизного збору, а 178,2 млн. відраховано до Пенсійного фонду.

Не можна сказати, що роки стабілізації були для галузі легкими й безхмарними. Лише два з половиною роки діяв без змін прийнятий 1996 року закон, а в серпні 98-го рішенням уряду ставки акцизу було різко підвищено. Депутати — члени Комітету з питань фінансової та банківської діяльності виступили категорично проти і, як довела практика, мали рацію. Контрабанда сигарет з Росії зросла у 1999 році у півтора рази. А бюджетні надходження від акцизного збору у 2000 році зменшилися на 15% проти 1999-го.

Український ринок миттєво відреагував на підвищення цін. Не треба мати глибоких економічних знань, аби зрозуміти, чому середньостатистичний споживач не купує дорогі сигарети. Наведу прості цифри: 73 відсотки українських споживачів віддають перевагу недорогим сигаретам (з фільтром і без), 23 відсотки споживають відомі міжнародні марки і лише 4 відсотки курять міжнародні марки вартістю від 5 гривень. Зараз виходить, що той, хто споживає недорогі сигарети, сплачує близько 50 відсотків податків, закладених у ціну, а споживачі найдорожчих сигарет — лише 20—22 відсотки. Наскільки це справедливо, судити читачам.

Специфічна система, зробивши свою справу, сьогодні себе вичерпала, оскільки ринок тютюнових виробів досить насичений товаром і доходи до бюджету від акцизного збору вже не можуть зростати за рахунок збільшення виробництва. Тому єдино правильним рішенням стало запровадження змішаної системи оподаткування як досконалішої форми. Також і з соціальної точки зору це справедливо, бо дорожчі сигарети споживають заможніші курці.

Немає труднощів і з адмініструванням змішаної системи акцизного збору. 96 відсотків сигарет виробляють п'ять потужних міжнародних тютюнових компаній. Вони як платили справно податки, так і платитимуть, бо на цьому тримається їхній авторитет. Відповідно до прийнятого закону лише виробник декларує роздрібну ціну, і лише виробник сплачує податок з цієї ціни. Тож врешті-решт у здійсненні контролю за такою невеликою кількістю підприємств не виникне проблеми.

І насамкінець. Змішана система успішно діє в більшості країн Європи та в Росії. До речі, завдяки запровадженню саме змішаної системи акцизу, бюджет Російської Федерації отримає нинішнього року у півтора разу більше надходжень, ніж торік.

Отже, 1 січня наближається, і закон почне діяти.

А практика, як ми знаємо, завжди була критерієм істини.

В'ячеслав СОКЕРЧАК,
президент асоціації «Союз оптовиків і виробників алкоголю та тютюну».

СИТУАЦІЯ

Ліквідацію наслідків недофінансовують

Закарпатці відзначають п'яту річницю листопадового паводка. Нагадаємо, тоді було підтоплено майже 120 населених пунктів, а в зоні лиха опинилася ледве не третина населення області. Стихія забрала життя 17 людей, завдала збитків на 810 мільйонів гривень.

На біду відгукнулася вся Україна. Як підкреслив голова облдержадміністрації Іван Різак, цю допомогу Закарпаття не забуде ніколи. Так, відновлено понад 2,5 тисячі будинків, профінансовано зведення 93 помешкань та придбано 324 квартири. Жоден, хто тоді позбувся даху над головою, нині на вулиці не залишився.

Проте, кажуть в управлінні з питань ліквідації наслідків стихійного лиха, із передбачених різними програмами закрапатцям 368,7 мільйона гривень надійшло лише 208, 1 мільйона. Недофінансованими залишаються роботи на будівництві лісових доріг та впровадженні природозберігаючих технологій.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Роки після війни. Турбота про ветеранів

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

У Комітеті Верховної Ради у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів, що його очолює Петро Цибенко, на чергових слуханнях обговорювали соціальний захист ветеранів Великої Вітчизняної війни.

Зокрема, змінами до Закону «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» надано статус інваліда війни учасникам бойових дій, які стали інвалідами в результаті загального захворювання, спрощено порядок виплати ветеранам війни одноразової грошової допомоги до Дня Перемоги, отримання грошової компенсації за невикористані путівки для санаторно-курортного лікування.

Відзначалося, що у регіонах розроблені і реалізуються спеціальні заходи, завдяки яким ветеранам війни, інвалідам та одиноким надають різноманітні послуги, проводяться медичні обстеження ветеранів, їх оздоровлення.

Проте лише на 3—10 відсотків задовольняються потреби у забезпеченні транспортними засобами, кардіостимуляторами, пільговими ліками, у зубопротезуванні. Зменшується кількість ветеранських магазинів за доступними цінами на деякі товари першої необхідності. Внаслідок приватизації великої кількості аптек значно ускладнилося забезпечення ветеранів війни ліками за пільговими цінами. Гострою залишається проблема санаторно-курортного лікування.

Викликає занепокоєння тенденція до звуження соціальних гарантій ветеранів війни, намагання відмінити чи призупинити передбачені законодавством пільги, замінити їх міфічною адресною грошовою допомогою.

Учасники комітетських слухань сформулювали рекомендації стосовно змін законодавства про звільнення ветеранів війни від сплати податку на додану вартість за користування квартирним телефоном і телевізором.

Депутати звертають увагу, зокрема, на проблеми фінансування заходів з проведення в 2003—2005 роках Всеукраїнської акції з відзначення 60-річчя звільнення від німецько-фашистських загарбників та інших пам'ятних дат Великої Вітчизняної війни. Враховуючи, що розмір пенсій переважної більшості ветеранів війни нижчий від прожиткового мінімуму, Кабінету Міністрів запропоновано скасувати свою постанову № 253 про стратегію заміни пільг адресною грошовою допомогою як передчасну.

Міністерству транспорту та місцевим органам влади переглянути норми перевезення ветеранів війни і вжити заходів щодо поліпшення транспортного обслуговування цієї категорії громадян.

Рекомендували радам усіх рівнів та державним адміністраціям передбачити в місцевих бюджетах на 2004 рік кошти на функціонування ветеранських організацій. У рекомендаціях міститься низка невідкладних проблем, розв'язання яких має поліпшити становище ветеранів війни в сучасному суспільстві.

Підготувала **Ольга КЛЕЙМЕНОВА.**

40 років життя не розпродаси на сувеніри

На широких екранах — сенсація: фільм Вольфганга Бекера «Good-bye, Lenin!» Я дивлюся трохи шаржовану, але майже не вигадану історію з життя німців, дуже схожу на нашу, спостерігаю за реакцією глядачів і не знаю, сміятися мені чи плакати. І глядачі, здається, теж: один регочеться дурним сміхом, другий ошелешено намагається зрозуміти життя, яке тривало зовсім недалечко — за кількасот кілометрів, у їхніх нинішніх співвітчизників, — про яке вони майже нічого не знали.

Сюжет картини простий: кінець 90-х, Берлін готується відзначити 40-річчя НДР, на трибуні бажаний гість — Горбачов, тисячоголосі натовпи скандують: «Горбі!» Партійна еліта та активісти готуються до вечірнього прийому у Палаці Республіки. Але вже зрозуміло, що Горбачов повернеться до Москви, а Хонеккер залишиться. Мовчазний натовп рухається до палацу, де шикуються підрозділи правопорядку.

А на екрані типова німецька сім'я: мати — працівниця швейної фабрики, переконана комуністка, запрошена на прийом, репетирує свій виступ, діти-підлітки. Мати не може потрапити до палацу, біля якого зібралися демонстранти. Вона стоїть за спинами поліцейських і з жахом спостерігає за побоїщем. Серед затриманих упізнає сина й непритомніє. Хлопця згодом відпускають і він дізнається, що мати в комі.

За вісім місяців, упродовж яких героїня фільму була в сні, впала Берлінська стіна, з усіма наслідками, що з цього випливали для обох сторін. Коли мати прийшла до тями, то діти зрозуміли, що вона прокинулася в іншому житті, метаморфози якого навряд чи переживе.

Оскільки після хвороби вона не могла ходити, то син вирішив створити для неї ілюзію, ніби все навколо, як і раніше. Він прокручував їй на відео власноруч підготовлені й записані «останні новини», в яких обов'язково був присутній товариш Хонеккер, котрий говорив про плани партії і народу, події в Радянському Союзі.

Але так тривати довго не могло, й син почав готувати трохи інші «останні новини». Серед них — події біля Берлінської стіни. Побачивши людей, котрі ламали її й перебиралися на інший бік, мати розчулилася: нарешті змучені холодною війною капіталістичні брати зрозуміли, що за соціалізму жити краще, й рушили зі свого Заходу до... НДР. Ілюзія тривала доти, доки жінка не вийшла на вулицю, де над її головою проплив зачеплений за голову пам'ятник вождю світового пролетаріату...

Після об'єднання Німеччини минуло 13 років. І раптом — бум ностальгії за «демократичною республікою», котру тут називають «остальгією». На що негайно відреагувала торгівля. Зріс попит на товари від ендеерівської системи магазинів «Консум», навіть за пластиковий «Трабант», який ще недавно був символом бідного соціалізму, охочі його мати платять більше, ніж колись. Відреставрований Палац Республіки відчинив двері для екскурсантів, і їх приходить більше, ніж очікувалося. У Національній галереї колишнього Західного Берліна відкрилася виставка «Мистецтво НДР», яка приваблює тисячі відвідувачів. Все, що було колись в «оазисі» соціалізму, викликає інтерес, відображаючись у моді та дизайні. Кажуть, що «остальгійний» бум — лише мода, котру створили не громадяни колишньої НДР, а «вессі», які хочуть заробити на цьому гроші. Що добротно зроблений фільм — теж задля грошей: картина з успіхом демонструвалася у Великобританії й автори роблять приціл на США. Фахівці навіть прогнозують, що фільм висуватиметься на престижного «Оскара». А в тематику про НДР з великими бюджетами увійшли провідні й багаті німецькі телевізійні канали, котрі на хвилі «остальгії» запустили кілька програм. У них беруть участь не лише знаменитості, котрі стали відомими за часів НДР, а й дисиденти, що постраждали від режиму Хонеккера.

Кажуть, що ностальгія за НДР — явище тимчасове, бо вже немає Стіни, штазі й тутешні громадяни вільні жити за своїми переконаннями. Це так: від Стіни, де вона була вимурувана, не залишилося й сліду. Але хіба вона ще не залишається у душах людей? Що з цим робити? 40 років життя за соціалізму не розіб'єш на шматки та не розпродаси, як сувеніри.

Валентина ПИСАНСЬКА.
Франкфурт-на-Майні.

Фото АП.

На Заході ще можна побачити в музеях картини із зображенням Леніна. Щоправда, в музеях особливих. Ось цю картину виставлено у будапештському Музеї терору.

У полоні стихії

Кількість жертв повені в індонезійській провінції Північна Суматра перевищила 170 осіб. Серед загиблих є громадяни Німеччини, Нідерландів, Австрії і Сінгапуру. В результаті сильних злив у гористій місцевості Букіт Барісан води річки Бахорок вийшли з берегів і просто змили кілька сіл. Затопленими виявилися популярні серед туристів ліси цього району. На окремих ділянках рівень води сягнув 12 метрів. Кілька десятків людей, знесених потоком, зникли безвісти, і їх шанси на порятунок мінімальні.

Фото АП.

ВІСТІ З ДІАСПОРИ

Дні української культури в Регенсбурзі

З 27 вересня до 9 листопада в баварському місті над Дунаєм, де колись був табір українських біженців, проходила велика виставка мистецтва і культури України. В її рамках відбулися й інші заходи. Цю таку довготривалу імпрезу, як уже повідомляв «ГУ», втілила в життя організація «Донумента» у співпраці з культурними та науковими установами Баварії, в тому числі й Українським вільним університетом. Вона є частиною запланованого довготільного проекту, що має на меті ознайомити Баварію з культурою придунайських країн.

До успіху виставки має причетність і УВУ. Канцлер університету професор Микола Шафовал надав низку експонатів зі своєї приватної колекції. Внесок у програму зробили Іван Бобин, голова товариства «Україна» у Мюнхені, і доцент УВУ Анна-Галя Горбач.

У рамках виставки в Регенсбурзі виступали з рефератами на різні українознавчі теми професори з німецьких університетів та представники інтелектуального світу України. Українську діаспорну науку представляли вище згадуваний Микола Шафовал (з доповіддю про українську національну ідентичність) і Леонід Рудницький, який подав обширний огляд життя і творчості Тараса Шевченка.

Організатор програми Регіна Геллвіг-Шмід видала з нагоди події книжку, яка містить чимало влучних спостережень про Україну. Тут є думки не тільки науковців, а й дипломатів та державних мужів, що кристалізують сучасне ставлення німців до України.

А ЯК У НИХ?

Як пенсіонерка з віце-прем'єром судилася

Пенсіонерка Рита Валтере з латвійської глибинки відсудила у віце-прем'єра Айнарса Шлессерса 4,72 гектара землі, якою він володів, «скориставшись безпорадним становищем» позивачки.

П'ять років тому Р. Валтере і А. Шлессерс, котрий тоді ще був міністром економіки, оформили договір обміну. Він одержував шматок землі, вона — сільгосптехніку. Хоча, як стверджує Р. Валтере, сенс договору був в іншому. Фірма «ЛатРосТранс», нафтопровід і будівлі якої розташовані на землі пенсіонерки, що відійшла до неї після денаціоналізації, відмовлялася платити за оренду. Р. Валтере звернулася по пораду до міністра економіки. Молодий і завзятий А. Шлессерс пообіцяв пенсіонерці допомогти отримати орендну плату від «ЛатРосТрансу» і сприяти вигідному продажу землі в майбутньому. Щоправда, не зовсім безкорисливо. Так і народився згаданий договір з міфічною сільгосптехнікою.

Усі ці роки Р. Валтере, не одержавши обіцяної допомоги, продовжувала судитися з «ЛатРосТрансом». І треба ж — у лютому ц. р. суд визнав її право на землю і зобов'язав відповідача заплатити за оренду. Окрилена успіхом пенсіонерка подала в суд на А. Шлессерса, який не виконав своєї обіцянки, і зажадала розірвати спірний договір.

У підсумку Феміда все-таки визнала його недійсним. Відповідач на обидва засідання не з'явився. Представник віце-прем'єра сказав: «Попри те, що Валтере стверджує, що її ганебно обдурили, це не можна розглядати як причину для визнання договору недійсним». Тим часом А. Шлессерс не заперечував проти розірвання договору, адже «втратив будь-який інтерес до цієї землі». Як просто розв'язуються майнові суперечки у великих людей, чи не так!?..

Володимир СТРОЙ.
Рига.

Версаль дочекався реставрації

Президент Жак Ширак прийняв рішення про початок 17-літньої реставрації заміського замку Людовіка XIV у Версалі — найбільш відвідуваного місця у Франції.

Востаннє таке велике відновлення у Версалі проводилося за часів короля Луї-Філіппа у 1830-х роках. Серед іншого буде здійснено перепланування головного подвір'я й відновлено ворота палацу, де красувалася королівська емблема, зірвана і розплавлена революціонерами у 1793-му. Ворота — частина первісного дизайну палацу, побудованого Людовіком XIV для того, аби було де сховатися від шуму й міського духу Парижа.

Раніше Ширак, у якого, до речі, теж є заміський будинок у центральній Франції, де можна відпочити від паризької метушні, практично не цікавився великими архітектурними проектами. На відміну від Франсуа Міттерана, котрий реконструював Лувр і встановив перед ним скляну піраміду роботи Іо Мінк Пея.

Поки що Ширак не зробив істотного внеску в національну спадщину Франції, за винятком хіба що заборони на вигулювання собак у саду Тюїльрі, але це сталося ще під час його перебування мером Парижа, **пише «Дейлі телеграф».**

Вітрина нашепче

Наближається католицьке Різдво і... масовий похід по магазинах. Італійська газета «Ла Республіка» стверджує, що вже цієї зими європейці вибиратимуть різдвяні подарунки серед вітрин, що шепотять, стін, що воркочуть, і манекенів, що підморгують. І всі вони даватимуть поради щодо покупок.

Ці дива власникам магазинів запропонувала компанія «Етрема». Фахівці з американської компанії гадають, що першими покористуються з їх винаходу власники торгових підприємств. Нові технології привернуть увагу перехожих. Перші експерименти, проведені в США, Великій Британії, Японії і Кореї, уже принесли результати: число перехожих, що затримуються біля вітрин, збільшилося на 50 відсотків.

Фото АП.

Таємницю «Бермудського трикутника» розкрито?

Загадкові зникнення морських суден і літаків у районі Бермудських островів пов'язані з викидами метану з океанських глибин. Таке пояснення таємниці «Бермудського трикутника» висловили австралійські вчені з Університету Монаша в Мельбурні, **повідомляє ІТАР-ТАКС.**

На океанському дні, вважають вони, є великі відкладення кристалізованого метану. Коли що-небудь впливає на ці відкладення, то газ виривається назовні, зменшуючи щільність води і спричиняючи розрідження повітря.

Для перевірки своєї теорії вчені помістили макет корабля в резервуар з водою, на дні його встановили балон з метаном. З'ясувалося: коли радіус газових бульбашок, що піднімаються на поверхню, дорівнює чи більший за довжину макета, корабель у резервуарі йде на дно. Так само негативно викиди метану можуть впливати й на літаки: у разі входження в густу метанову хмару, що піднімається над океаном, у них через брак кисню відмовляють двигуни.

Ми просимо «ключового гравця» з «унікальною позицією» вважати нас ринковиками і поділитися «іракським пирогом»

(Початок на 1-й стор.).

Співрозмовники обговорювали процес надання ринкового статусу, у зв'язку з чим американська сторона надала певні матеріали. В інтерв'ю журналістам посол роз'яснив, що таке рішення приймається в США «відповідно до чіткого процесу після подачі країною відповідного запиту». Після цього американські компанії висловляться, чи є Україна країною з ринковою економікою. А щоб американцям було легше визначитися, Київ повинен і надалі «відкривати економіку для міжнародної торгівлі, інвестицій», сказав Дж. Хербст.

Коментуючи хід двосторонніх переговорів у рамках СОТ, посол нагадав, що США — «ключовий гравець» у Світовій організації торгівлі й займає «унікальну позицію». Підписання з Вашингтоном протоколу про взаємний доступ на ринки товарів і послуг стало б певним сигналом для інших членів Робочої групи з розгляду заявки України про вступ до СОТ.

Дж. Хербст підкреслив, що підписання протоколу буде можливим тоді, коли Україна виконає в цілому всі умови вступу до цієї організації і відповідатиме стандартам світового торгового клубу. Утім, не менш важливо для Вашингтона в цьому процесі і забезпечення власних економічних інтересів, про що раніше заявляв американський посол. Тож видачу Києву пропуску до СОТ Вашингтон прямо пов'язує не тільки з пожорсткішанням нашого закону про захист інтелектуальної власності, а й з появою на столі українців досі «заборонених» американських стегенець. Їсти чи не їсти — вирішувати нам, але, з огляду на важливість підтримки «ключового гравця», відповідь майже очевидна.

Київ розраховує на підтримку США й у розподілі «іракського пирога». Посол США повідомив, що Вашингтон має намір найближчим часом прийняти рішення про участь української сторони у відновленні аеропорту «Аль-Кут» в Іраку. «Я сподіваюся, що відповідь буде найближчим часом», — запевнив він.

Наш прем'єр, у свою чергу, нагадав про низку інших питань, що порушувалися під час його візиту в США. Зокрема, про реалізацію спільного проекту з утилізації твердого ракетного палива.

Ефект добрих відносин

Добрі відносини Києва і Софії визначають рівень взаємодії наших країн на міжнародній арені, що підкреслювалося під час зустрічі голови Комітету ВР у закордонних справах Станіслава Сташевського з главою делегації Болгарії при ОБСЄ послом Іво Петровим.

У 2004 році Софія головуватиме в ОБСЄ, що, як зазначили обидві сторони, вселяє надію на активізацію україно-болгарського співробітництва в рамках цієї організації. І. Петров висловив сподівання на те, що робота київського офісу Організації з безпеки і співробітництва в Європі сприятиме ефективній реалізації спільних з ОБСЄ проектів.

Станіслав Сташевський високо оцінив роль ОБСЄ в забезпеченні європейської безпеки і підкреслив, що її роль зросте з розширенням Євросоюзу. Болгарський гість запевнив, що Софія і надалі підтримуватиме євроінтеграційні плани Києва. Його співрозмовник зазначив, що Україна ще багато чого має зробити, щоб досягти цієї мети. Зокрема, має виконати велику роботу з адаптації національного законодавства до норм ЄС.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

ФОТОФАКТ

У стінах парламенту Тайваню вчора спалахнула бійка. Під час засідання комітету зчепилися представники опозиційної партії Гоміндан і правлячої Демократичної прогресивної партії. Парламент цієї країни славиться з'ясуванням стосунків із застосуванням грубої фізичної сили.

Фото АП.

Сліди кордону загубили

(Початок на 1-й стор.).

Олександр Моцик заявив, що позиція Києва не змінилася: «українська сторона не ставить під сумнів існування кордону в Керчинській протоці» і вважає, що кордон має бути визначений по поверхні Азовського моря. Натомість Віктор Калюжний знову нагадав, що колись Азов, як і Каспій, мав статус внутрішніх вод СРСР, тож під час розгляду питання про розмежування слід використовувати «ті позитивні моменти, які є в статусі Каспію», щоб «наші народи могли спокійно плавати, рибалити там, де довзолено, щоб не виникало прикордонних проблем». Що стосується острова коса Тузла, то Калюжний заявив: «Українська сторона надала нам документи на підтвердження своєї позиції. Ми підготуємо і передамо документи, на яких базується російська позиція, і тільки після цього можна буде робити висновки». При цьому обидва заступники міністрів знову заявили, що переговори щодо статусу Азовського моря аж надто затяглися. Проте встановлений регламент наступних зустрічей — щомісяця 5-го числа — особливого оптимізму не викликає. Пристрасті трохи вщухли, і ми знову увійшли в «російський місяць».

Наталя ФІЛІПЧУК.

Через Прип'ять — у Балтику

Днями в Луцьку відбулася зустріч заступників уповноважених урядів України та Білорусі з виконання угоди між двома державами про спільне використання і охорону транскордонних вод. Наша країна піклується про інтереси п'яти областей, що межують із Білоруссю: Волинської, Рівненської, Житомирської, Київської та Чернігівської.

Під час зустрічі було підписано протокол щодо створення робочих груп: з контролю за спільним використанням водних ресурсів; з проектування, будівництва та експлуатації водогосподарських об'єктів, зокрема Дніпро-Бузького каналу; з охорони та контролю за якістю води; зі співпраці у боротьбі з повенями та іншими надзвичайними ситуаціями; з гідрометеорології.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

До Тузли вирушають військові моряки

Але не на косу Тузла, що останнім часом стала центром уваги політиків України і Росії, а до Туреччини.

Команда українських Військово-морських сил уперше візьме участь у міжнародних морських змаганнях, що проводяться всьоме й відбуватимуться на березі Мармурового моря, у турецькому місті Тузла. Вони розпочнуться 9 листопада й триватимуть цілий тиждень. За інформацією прес-центру ВМСУ, рівень своєї підготовки моряки продемонструють у вітрильних перегонах, у плаванні на різні дистанції й естафеті 4х100. Доведеться їм і «потопаючу» людину з триметрової глибини рятувати, і вузли морські в'язати, і військовим кораблем керувати, і багато чого іншого робити.

Українську команду, до складу якої увійшли курсанти Севастопольського військово-морського інституту Олексій Пишненко, Володимир Демиденко, Андрій Біленко, Ілля Драпов та інструктор спорт-клубу ВМСУ Олексій Борисов, до Туреччини доставить туристичне судно «Севастополь-1». Причому безкоштовно. Про це подбали спонсори української команди — Торговий будинок «Гесс і К» та приватне підприємство «Південсудносервіс».

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

Створять Єврорегіон

Договір про створення Єврорегіону вже давно обговорювали в рамках постійного співробітництва Харківської та Бєлгородської областей. Затримка була за бєлгородцями, які тільки в червні цього року приєдналися до Мадридської конвенції, що регулює діяльність єврорегіонів.

Підписання договору плановано на 7 листопада. Харківські ініціатори його створення кажуть, що в такого міжнародного співробітництва великі перспективи. Найближчим часом на кордоні двох регіонів за партнерські кошти буде побудовано торговельно-виставковий комплекс. Решта планів розраховано на залучені кошти. І вже наприкінці листопада представники об'єднаного Єврорегіону відправляться до Чехії на засідання Європейської асоціації, де і йтиметься про фінансування програм, розроблених областями. Головні сфери співробітництва — освіта і трудова міграція, а також екологічне оздоровлення басейну Сіверського Дінця. У планах — залучення коштів на будівництво і реконструкцію доріг.

Микола КОСИЙ.

Харків.

ХРОНІКА. ФАКТИ. ПОДІЇ

■ Нью-Йорк

Не встигли

Україна ввійшла до списку з 58 країн, що не подали в строк Раді Безпеки ООН звіти про заходи, вжиті для боротьби з тероризмом. У списку тих, що спізнилися, — Танзанія, Сомалі, Афганістан, Албанія, Азербайджан, Бангладеш, Грузія, Йорданія, Латвія, Монголія, Марокко, Нігерія, Катар та ін.

■ Мінськ

Світла!

Унаслідок аварії на теплоелектростанції в Мінську без електрики залишився комплекс урядових будівель, зокрема Мінекономіки і МЗС, а також слідчий ізолятор № 1 та головний костьол.

■ Берн

Зіштовхнулося 60 автомобілів

У Швейцарії, недалеко від Берна, через туман зіштовхнулося близько 60 автомобілів. Одна людина загинула, більш як 90 поранено.

■ Відень

Йтиметься про тортури

Вчора у Відні відкрилася Міжнародна конференція з прав людини, учасники якої мають намір обговорити питання, що стосуються тортур і знущань з людини у в'язницях. У роботі конференції візьмуть участь представники всіх 55 держав — членів ОБСЄ.

■ Джакарта

Бунтівна провінція

Власті Індонезії продовжили ще на півроку режим надзвичайного стану в провінції Ачех. Командування армії визнало, що не може впоратися з заколотниками.

■ Вашингтон

На краю Сонячної системи

Космічний апарат «Вояджер-1», запущений НАСА більш як 26 років тому, досяг краю Сонячної системи. Тепер апарат починає досліджувати останні шари нашої Сонячної системи. У цій зоні дослідження ще не проводили.

■ Кабул

Опіумний лідер

За даними ООН, виробництвом опіуму в Афганістані займається приблизно кожен десятий афганець. Доходи від злочинного бізнесу становлять 2,5 млрд. дол. — близько третини національного доходу. На Афганістан припадає левова частка світового виробництва опіуму (75 відсотків).

■ Багдад

Ні дня без вибуху

Два сильні вибухи прогриміли вчора вранці біля двох важливих об'єктів у Багдаді — Палацу конгресів і готелю «Рашид». Припускають, що вибухи стали наслідком ракетного або мінометного обстрілу.

Фото АП.

За повідомленнями кореспондентів "ГУ" та зарубіжних інформагентств.

ОСВІТА: БЕЗ РОЖЕВИХ ОКУЛЯРІВ

Нашого магістра бакалавром звуть

ТОЧКА ЗОРУ

Останнім часом падає інтерес молоді до технічних спеціальностей. «Базар» диктує свої умови. Модними стали професії маркетолога, менеджера, правника. Всі хочуть бути економістами. Ринок не міг не відгукнутися на ці реалії. В державних вузах відкрито численні відповідні факультети.

Ці зміни в царині вищої освіти подаються суспільству не інакше як революційні. У своїх виступах менеджери освіти наголошують на необхідності її гуманізації, насичення загальнолюдськими цінностями. Змінився профільний склад вузів. Чиновниками освіти кардинально перебудована структура навчальних планів і самого процесу. Число годин профільних дисциплін різко зменшено. Часто студенти не розуміють доцільність повторного вивчення предметів («Історія України», «Історія зарубіжної і світової культури», «Релігієзнавство» тощо) за рахунок спеціальних дисциплін. За своєю суттю триває процес не гуманізації, а руйнування вищої освіти, зниження її рівня до технікумівського.

Ніхто не виступає проти концепції реформування вищої школи. Але характер реформи має бути інший. Варто переглянути навчальні програми з метою підвищення передусім професійного рівня спеціаліста. Чи доцільно, скажімо, вивчення після першого курсу іноземної мови чи заняття з фізкультури?

Випускники після школи і вузу зазвичай погано володіють іноземною мовою. Заняття з фізкультури для більшості — формальність. Сумнівною є потреба вивчення таких предметів, що дублюються — «Цивільна оборона» та «Безпека життєдіяльності». Предмети ці викладають офіцери у відставці. Досвід Чорнобиля показав ціну отриманих знань. Поза тим в переліку дисциплін є курс «Охорона праці». І все це за рахунок спеціальних дисциплін.

Викладання цих та інших предметів, вважаю, повинно бути комерціалізованим. Вивільнені години можна було б використати на поглиблене вивчення спецдисциплін.

Програми відповідних вузів України повинні бути максимально наближені до зарубіжних зразків. Жорсткий контроль за їх виконанням дав би можливість зняти невідповідність нашого рівня освіти зарубіжному, коли магістерський диплом України прирівнюється до диплома бакалавра за кордоном.

З розвитком ринкових відносин питання підвищення якості спеціаліста стапохоже ставатиме дедалі актуальнішим. На ринку спеціаліст є товаром, вартість якого визначається його якостями, здатністю задовольняти вимоги, відповідати певним стандартам. Те, що диплом українських вузів не визнається за кордоном (США, ФРН тощо), свідчить про невідповідність цим стандартам.

Важливим чинником в організації всієї роботи з підготовки спеціалістів є питання оплати за навчання. Кількість студентів в незалежній Україні збільшилася майже в 2,5 разу. Близько 53 відсотків з них сплачують за навчання з власних коштів. Це ставить всіх студентів в нерівні умови. Прикрим є те, що після закінчення вузу більшість влаштовується на роботу самостійно і не за спеціальністю. Гірник рекламує «Орбіт», а електрик часто працює продавцем мобільних телефонів.

Платна форма навчання могла б цю проблему зняти. Як і соціальну напруженість у студентському колективі. Сама плата за навчання повинна бути диференційованою, в залежності від престижності професії та елітарності вузу. Водночас, звичайно, вона має покривати витрати на утримання вузу. Останнє змусить керівництво звільнятися від додаткового персоналу, раціональніше використовувати аудиторно-лабораторний фонд, заощаджувати ресурси. Інакше кажучи, йдеться про впровадження реальних ринкових відносин в роботу вищої школи. Доцільність такого підходу підтверджує досвід роботи приватних вузів України, що реалізують основні комерційні засади підготовки спеціалістів для різних галузей народного господарства.

Україна орієнтується на європейські стандарти. Їх впровадження в освіті дасть змогу підвищити її якість і сприятиме визнанню наших дипломів економічно розвиненими країнами світу.

Василь КАРМАЗІН.
Київ.

ТРИВОЖНИЙ ДЗВОНИК

Міраж на колесах

Власний парк шкільних автобусів почали формувати в Кам'янець-Подільському районі на Хмельниччині. Школи є тільки в половині з населених пунктів, тому проблема підвезення дітей залишається гострою.

Нині на уроки десять відсотків дітей добираються, хто як вихитрує: пішки, приватним транспортом з односельцями або рейсовим автобусом. Транспорт місцевих автопідприємств зношений, часто виходить із ладу і взагалі не відповідає вимогам перевезення людей.

— Виділено кошти з районного бюджету на придбання одного автобуса, а до 2010 року закупимо ще 12 машин,— каже начальник районного відділу освіти Дмитро Желізник.

У сусідньому Дунаєвецькому районі також самотужки реалізують загальнодержавну програму «Шкільний автобус». Завідувач районного відділу освіти Віктор Прокопчук похвалився, що місцеві господарники подбали про доставку школярів до Вихрівської, Тиннянської, Чечельницької шкіл.

А директор рудо-гірчичнянської агрофірми Казимір Бурковський навіть службову «Ниву» не шкодує для цього. Так би чинити керівникам Смотрича та Криничан...

Не дочекавшись добра від дяді в кріслі, дем'янковецькі діти поміняли Іванковецьку школу на міську в Дунаївцях, бо туди хоч рейсовий автобус курсує. А куди податися школярам із Катеринівки чи Городисьок?

А тим часом чиновники їздять на «мерсах». Хіба їм зрозуміти, як воно під дощем чи в хурделицю до школи пішки ходити?

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

На знімку: про такий автобус мріють школярі з віддалених сіл на Хмельниччині.

Фото Івана БІЛЕНКА (Укрінформ).

ПІДВОРІТТЯ

За школу була ятка

Прокуратура Калуша порушила кримінальну справу стосовно місцевого приватного підприємця, який всупереч вимогам чинного трудового законодавства протягом 2002—2003 рр. використовував працю малолітнього підлітка.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Згідно з чинним законодавством неповнолітні мають право вступати у трудові відносини з 16-річного віку, а у деяких випадках за згодою одного з батьків — з 14 років, якщо робота легка, не завдає шкоди їхньому здоров'ю і виконується у вільний від навчання у школі час. Малолітній Назар не вписується в жодні з цих рамок, бо йому немає ще 14, а працює він уже другий рік.

За повідомленням пресслужби прокуратури області, підприємець уклав трудову угоду з його матір'ю, яка мала продавати в кіоску різні товари, в тому числі тютюнові вироби та спиртні напої, за що він їй зобов'язався виплачувати п'ять гривень на день. Але матір переклала цю роботу на сина. Сама лише забирала зарплату. Зрозуміло, про школу хлопець забув, бо було не до занять. Арифметику він вивчав, рахуючи гроші та видаючи здачу. Наразі міська прокуратура проводить досудове слідство і з'ясовує всі обставини експлуатації дитячої праці з метою отримання прибутку, що карається законом (ст. 150 Кримінального кодексу України).

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

РУПОР

Не плюндруйте мови!

Мова... Давнє джерело
Спілкування і натхнення.
Чом же наше сьогодення
Бруд у мову занесло?

Як почую «Я тащусь» —
Перша думка: що комусь
Важко йти, спочить він прагне,
Мабуть, ноги ледве тягне...

Виявляється ж, «тащусь» —
То радію, веселюсь.
Ще й «приколююсь», буває.
Чим, до кого? Я не знаю...

«Кльово». Хто кого клює?
Скільки слів хороших є:
«Добре», «гарно» і «чудово».
Викинь те жаргонне слово!

«Блін». Це що — смачний млинець,
Що його спекла хазяйка?
Ні, тут смакові кінець.
Слово це — брутальна лайка.

А прилипло ж до людей!
Сварка чи розмова йде —
«Блін». Як гостряа приправа.
Поверніть його до страви!

Ну, а «бабки»? Прямо сміх.
Це ж бабусі наші любі!
І за що ж ви, добрі люди,
Берете на душу гріх?

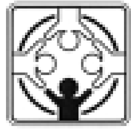
Не чіпайте старість, прошу!
Хай грошима будуть гроші,
А слова — з первинним змістом,
Щоб звучали ясно, чисто,
Без пояснень додаткових.
Люди! Не плюндруйте мови!

Віолетта Львівна ДВОРЕЦЬКА за фахом педагог, 39 років викладає фізику в Київському радіомеханічному технікумі (КРМТ). Відмінник освіти України, вчитель-методист, лауреат фестивалю-конкурсу працівників установ освіти «Таланти твої, Україно». Усе свідоме життя пише вірші, червоною ниткою в яких проходить освітянська тема. Збірки (а їх уже дев'ять) миттю розходяться в колі небайдужих до долі майбутнього України. Видавати допомагають випускники КРМТ. Нині готова 10-та збірка «З любов'ю в серці». Автор сподівається, що знайдеться спонсор для її друку.

ПАТРІОТ

А прийдешньому поколінню хто розповість?

Міжнародний форум, присвячений 60-річчю визволення Києва від німецько-фашистських загарбників, ініціювала й нещодавно провела столична гімназія № 153 імені О. С. Пушкіна. Гостями були 122 делегати-школярі з 14 міст-героїв трьох незалежних держав: України, Росії, Білорусі. Діти вшановували ветеранів — визволителів Києва, виступали з концертними номерами, урочисто пройшли зі свічками Лютізьким плацдармом.

Два роки тому, відгукнувшись на запрошення московської гімназії № 1522 відзначити 60-річчя визволення Білокам'яної, київські гімназисти вперше брали участь у такому зльоті і представляли в Москві свою краєзнавчу і пошукову роботу.

— Для дітей такі символи, як Радянський Союз, війна з фашизмом, Перемога, дуже далекі й незрозумілі, — каже заступник директора з навчально-методичної роботи гімназії імені О. С. Пушкіна Ніна Артем'єва. — Військово-патріотичні заходи викликають у школярів інтерес до тих доленосних подій, піднімають завісу, адже в останнє десятиліття на тему другої світової надто багато спекуляцій.

— Я знаю про війну від свого діда, учасника Великої Вітчизняної, — каже учень сьомого економічного класу гімназії № 153 Костянтин Келюх. — А прийдешньому поколінню хто розповість? Страшно уявити, що було б, якби перемогла тоді Німеччина... На сцені Національного музею ВВВ, згадуючи подвиги своїх дідів, ми інсценували події минулої війни. Приміром, я зіграв генерала Радянської Армії. Такі зльоти потрібні нам, щоб передати патріотичну естафету своїм дітям.

Людмила ОПАНАСЕНКО.

Рукотворний образ вандалізму

Наприкінці вересня в Корсунь-Шевченківській газеті «Надросся» з'явилася замітка про хорошу начебто подію: в центрі стародавнього міста «освячено місце і закладено перший камінь нового храму Нерукотворного Образу». Присутній на урочистому молебні єпископ Черкаський і Канівський Софроній нагадав парафіянам, що з часу хрещення Русі, від князя Володимира до наших днів православні храми були не просто місцем спілкування людей з Богом, а й духовного оздоровлення й очищення. «Цій меті служитиме й нова церква», — запевнив владика Софроній і благословив корсунчан на Богоугодні справи.

Усе, повторюю, було б нічого, якби «Богоугодні справи» не зачиналися на ... кістках. Храм на такому «фундаменті», погодьтеся, не принесе ні щирого спілкування з Богом, ні очищення, ні оздоровлення. Спорудження церкви на місці кладовища, а саме тут «заклали перший камінь», взагалі суперечить християнським канонам.

Свідки стверджують, що чорного 1933-го в цьому міському сквері звалювали тіла жертв «нового прогресивного ладу». Пізніше місце вічного спочинку убієнних голодомором поповнилося новими масовими похованнями: «дранг нах Остен» для багатьох німецьких солдатів скінчився саме в цьому куточку Сходу. За міжнародною угодою їх визнано жертвами війни. Постанова Кабінету Міністрів від 20 грудня 2000 року зобов'язує місцеві органи влади впорядковувати місця поховань жертв війни та політичних репресій, а не руйнувати їх навіть задля «Богоугодних справ».

Спочатку сесія міської ради відмовила релігійній громаді УПЦ МП у виділенні земельної ділянки в міському сквері. Через деякий час ця сама міська рада (чи не осяяна молитвами ініціатора будівництва нового храму настоятеля Свято-Іллінської церкви протоієрея Івана Налапка?) переглянула своє рішення і дала добро на землю і будівництво «Нерукотворного Образу». На колективний протест мирян міська і районна влада дивилися крізь «кадило». Наприклад, тодішній голова райдержадміністрації П. Євич відповів стурбованим наругою над мертвими та нищенням унікальних дерев так: «Із загальної земельної ділянки скверу 1,2 га для будівництва церкви відводиться ділянка 0,27 га. Загальний ансамбль не створює якихось додаткових незручностей і не порушує генеральний план забудови міста, а тому причин для відмови будівництва храму немає». Звичайно, які причини? Якщо останки не створюють майбутнім парафіянам «додаткових незручностей», то хто дбатиме про комфорт мертвих?

На початку нинішнього червня на цвинтарі з'явився бульдозер. «Треба було бачити, — розповідає очевидець, місцевий «просвітянин» Віктор Павлюченко, — як під командуванням людини у рясі бульдозерист руйнував могили. На півтораметровій глибині трощилися дерев'яні домовини із останками загиблих. Тріски, кістки та черепи викидали на автомашину і вивозили на звалище сміття та греблю Мартанівського ставка, що в центрі міста. Тут гусеницями тракторів кістки вчавлювали у вологий грунт і зверху присипали землею. Цю картину спостерігали діти: гарний урок «закону Божого» одержали вони від отця.

Після такої «ексгумації» вирішили, що місце для «оздоровлення православних душ» готове і почали копати котлован. Щоправда, ківш і далі вигрібав кістки, але хто зважатиме на те, що «трохи загарбників вигребли. Гріха, — як запевнила одна з високих духовних осіб з єпархії, — в цьому немає».

Першими забили тривогу районні організації Української народної партії, «Просвіти» та Всеукраїнської ради ветеранів. Не знайшовши порозуміння в поглядах на «християнську мораль» з місцевими органами влади, яка, нагадаю, благословила спорудження храму на кістках, вони звернулися до голови міжвідомчої урядової комісії у справах вшанування пам'яті жертв війни та політичних репресій Валерія Черепа та до тодішнього Генерального прокурора Святослава Піскуна з проханням втрутитися у ситуацію і припинити глум над прахом мертвих і притягнути винних до відповідальності. Міжвідомча комісія справу вивчала ретельно, що, як на мене, позначилося на тривалості процесу, а не на його дієвості. А ГПУ, як це і заведено у правовій державі, спустила скаргу на обласний рівень, а звідти — з Черкас — її делікатно відпасували в прокуратуру районну. Туди, де вже «проводилась перевірка щодо законності рішення Корсунь-Шевченківської міської ради при виділенні земельної ділянки під будівництво церкви...» І, звичайно, як стверджує своїм підписом прокурор району, молодший радник юстиції В. Бабенко, «порушень законодавства здійснено не було». До речі, за «генеральним планом забудови міста», приміщення райпрокуратури розташоване за кілька сотень метрів від цвинтаря-скверу. Цікаво, за якою логікою тоді «здійснювалася перевірка» — чи не зі стелі кабінету бува? Бо напевне ж не з-під ковша бульдозера, якщо вже запустили його на «оранку кісток».

Зрештою, наполегливість корсунчан, не згодних з актом вандалізму, дала перші результати. За дорученням секретаріату Кабміну та дозволом Державної міжвідомчої комісії директор СДП «Меморіали України» В'ячеслав Осіпенко після проведення перевірки на місці у серпні склав акта, в якому чітко зазначено: «Призупинити земляні роботи... до проведення пошукових та ексгумаційних робіт, які здійснити у встановленому законом порядку». Проти благословенного богохульства виступило Всеукраїнське товариство політичних в'язнів і репресованих. Його голова Євген Пронюк у коментарі «ГУ» зазначив: «Міжнародна конвенція про охорону місць поховань жертв війни і політичних репресій, яку підписала Україна, зобов'язує берегти військові могили всіх народів — як застереження людям планети, як заклик до миру, взаєморозуміння і примирення. Те, що відбувається у Корсуні, взагалі не вкладається в рамки ні гуманності, ні цивілізованості, ні християнської моралі. Зводити храм на кістках жертв війни, жертв голодомору в 70-річчя його скорботного відзначення можна тільки за намовою диявола, безбожника, антихриста».

Нарешті й міський голова Михайло Самойленко розпорядився призупинити роботу не в міру діяльних «будівничих храму сього». Навіть видав спеціальний папір, але... Хто заглядає в папери, коли душа прагне творити молитву в церкві, яка, крім цвинтаря, має принадніше сусідство — міський ринок. А скільки базарювальників за успіх торгівлі свічечку тут поставить, а скільки на часточку передадуть — це хіба не гріх упускати в «богоугодній» справі? Чи не цим, чисто мирським «бухобліком» керуються в церковній громаді? Бо всупереч усім рішенням, актам і розпорядженням роботи над спорудженням храму, як ми переконалися на власні очі, навіть не призупиняються. Про їх припинення взагалі тим паче не йдеться.

Народний союз Німеччини з догляду над військовими могилами, що здійснює свою діяльність під гаслом «Учитися в минулого задля майбутнього», справою честі вважає «гідні кладовища загиблих радянських солдатів» на німецькій землі. «1989 року інформація про догляд за радянськими воєнними похованнями в Німеччині справила сенсацію в колишньому СРСР і пробудила розуміння до наших намагань, — написали члени НС у зверненні до «колишніх ворогів, що стали партнерами і друзями». — Ми сподіваємося, що нашу роботу підтримає ваше населення». Як саме підтримали в Корсуні-Шевченківському, ви вже знаєте. Помста мертвим «загарбникам» відбувається за тим самим «каноном», за яким колись відбірні фашистські загони прийшли до нас встановлювати свій коричневий «орднунг» — «з нами Бог». Згадка імені всує для них обернулася поразкою. Що, крім повної церковної каси, принесе своїй пастві храм на розритих могилах? Зміцнення віри, смирення перед Творцем? Дуже сумнівно. Адже Храм — це завжди синонім «Благочестя». У діях і помислах. Якщо вірним УПЦ Московського патріархату замало однієї церкви для спасіння грішних душ, «Нерукотворний Образ» може чудово вписатися в загальний ансамбль Корсуня поза міським сквером: дерева — найкращий пам'ятник мертвим. В Європі на воєнних кладовищах спеціально облаштовують парки пам'яті і миру. А тут ...

І що робити з останками жертв голодомору, які не захищено міжнародними угодами, а тепер, виходить, і внутрішніми законами та особистою совістю святотатців?

На жаль, мода на будівництво церков, як і всяка мода, не має глибокого підгрунтя. Це екстенсивний, а не інтенсивний шлях до Віри і Господа. В маленькому Корсуні є Свято-Іллінська церква УПЦ Московського патріархату, Преображенська — УПЦ Київського патріархату, а також чотири молитовні будинки різних протестантських течій. Вам не здається, що є де схилити голову і щиро помолитися за упокій убієнних голодом і війною? І ще раз убієнних вандалами з «благими» намірами.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

На знімках: так доглядають могили жертв війни в християнській Європі; а так починається «Богоугодна справа» в Корсуні-Шевченківському.

Фото Віктора ПАВЛЮЧЕНКА.

ЛЮДИНА-ЕПОХА

Пронизливість проникливості

Альберу Камю виповнилося б 90 років

Коли за чотири роки до тієї фатальної автокатастрофи 1960-го Альбер Камю пише повість «Падіння», йому в його 47 літ уже нічого робити на цьому світі. Хоча є ще рік 1957-й — для публічного визнання, втіленого в Нобелівську премію за «важливість літературних творів, що ставлять перед людьми з проникливою серйозністю проблеми наших днів». У тому ж році він пише «Роздуми про гільйотину». Ну а перший роман його, згадаємо до слова, називається «Щаслива смерть».

Не маргінал він, ні. І не некрофіл. Просто вчасно і в точку просікає сутність буття. «Бувають хвилини, коли хочеться вмерти, тому що бачиш життя наскрізь — і тоді все втрачає значення і сенс». (Наврочив, що й казати.) Тавро екзистенціаліста — лише свідчення адекватного погляду на речі. По роках він — наш сучасник, по суті — теж. Однак загибель його на тлі проросдих зерен нової світової філософської думки все-таки цілком своєчасна (пробачте за цинізм).

Якщо в ранній юності до рук потрапляє Камю, це тільки вдесятеряє твої сумніви в доцільності світобудови. Виходить, твої розчарування не випадкові. І краще раніш, ніж потім. Правда, в очах безтурботних однолітків ти — відлюдний скептик. А вони в твоїх — життєрадісні дурники. Тому що їх ще тільки чекає твій шлях, якщо вони взагалі його пройдуть. І подивляться на абсурдність нашого існування як на щось саме собою зрозуміле. І приготуються вічно штовхати, як Сізіф («Міф про Сізіфа», 1942), на гору камінь, що неминуче скотиться вниз. А потім якийсь час ремствувати, робити мікрореволюцію, бешкетувати, бунтувати («Бунтівна людина», 1951). І, можливо, щось змінити. Можливо...

Це, звичайно, лише скалки його світосприймання, спроектовані на твоє. Французький філософ і письменник системний, незважаючи на осяжність і різновеликість порушених тем. Афористичний у всьому, що стосується приходу людини в цей світ. Поза цим світом він не бачить нічого, тому що безбожник. До речі, Камю переконаний, що «людині великої душі, якщо в неї нема свого Бога, потрібні друзі».

До всіх інших такий розчарований чоловік ставиться дуже вибірково й обережно. «Зрозумій їх усіх. Люби і виділяй небагатьох». Від себе, за Камю, теж слід чекати чого завгодно. Звеличувати себе — прерогатива ідіотів. В «Актуальному» Камю пише: «По кілька днів підряд я буваю про себе щонайогиднішої думки». А в «Падінні» (чи не найулюбленішому творі автора цих рядків) безапеляційно заявляє: «Чим більше я звинувачую себе, тим більше маю право засуджувати вас».

А чи філософ він узагалі? — сумніваєтеся ви. Адже це все — лише дзеркальне відображення нас і того, що довкола. Адже це при всьому при тому — якась похмура поезія. Мабуть, філософ, але настільки, наскільки може бути філософом екзистенціаліст. Та й будь-який мислитель першої половини XX століття. А лірика — то лиш реакція на чорний колір. Є ж бо Ніцше та й інші з таким само «ганджем» (чи — перевагою?).

От і знаходимо в його текстах: «Ах, чи знаєте ви, як воно самотній людині бродити вулицями великих міст?» Або: «Глибока в мені іспанська самітність. Людина вибирається з неї лише на мить, а потім повертається на свій острів».

Чи варто жити безвихідно самотній людині на такій абсурдній і водночас такій передбачуваній планеті? Це питання всієї його творчості, здавалося б, зависає. І мета штудіювання Камю — не одна велика відповідь, а задоволення від умовиводів, тотожних твоїм власним.

«Не ждіть страшного суду. Він щодня».

«Ми всі — виняткові випадки».

«Буддизм — це атеїзм, що став релігією».

«Починаючи з Колумба, горизонтальна цивілізація простору і кількості приходить на місце вертикальної цивілізації якості. Колумб убив середземноморську цивілізацію».

«Коли в моєму житті з'являються найменші ознаки стабільності, я жахаюсь».

«Вигляд щасливця, удачника, особливо коли в ньому проступають риси самовдоволення, може розлютити навіть віслюка».

«Щоразу, коли мені здається, ніби я осяг світ до найглибших глибин, він мене приголомшує своєю простотою».

Цитатник немає сенсу продовжувати. Він наведений лише для того, щоб відповісти на запитання, чому про Камю тут не сказано в минулому часі. Та тому, що він надто сучасний. І для того, щоб, читаючи знов і знов «Чуму», «Стороннього» і все інше, ми не стомлювалися в цьому переконуватися.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА. ▼

Анатолій КУКОБА: «Полтава — моя доля, любов і гордість»

Постать народного депутата України від 145-го виборчого округу Анатолія Кукоби порівняно помітна й виразна на сучасному політичному олімпі країни. Непересічний вольовий лідер, який виходив переможцем із будь-яких баталій. Здається, що боротьба — це і є його стихія. Водночас він — і невтомний зодчий, відданий рідній Полтаві та її громаді. Одне слово — особистість!

— Найперший, найвиразніший дитячий спомин нерідко формує всю подальшу долю. Ким тоді мріяли бути?

— Народився я 8 листопада 1948 року в Полтаві в родині потомственного будівельника. Батьки — учасники Великої Вітчизняної, у повоєнні роки піднімали з руїн Полтаву. Батько часто брав мене з собою на будови. І досі згадую, як оновлювалася зруйнована Полтава: поставали з руїн будинки, оновлювали сквери, парки, вулиці... І коли мої ровесники зазвичай мріяли стати моряками чи льотчиками, я вже визначився: буду будівельником.

— А якою видалася юність, як входили у світ дорослих?

— Після закінчення середньої школи працював робітником підприємства електромереж, електрослюсарем домобудівного комбінату. Без відриву від виробництва навчався в Полтавському будівельному інституті. Згодом — робота інженера Полтавського відділку Південної залізниці. Після служби в армії очолив Полтавську дистанцію цивільних споруд.

— А коли вперше перейнялися політикою і своїм можливим місцем у ній?

— Відправною точкою можна вважати 1977 рік, коли почав працювати на посаді заступника голови Ленінського райвиконкому міста Полтави. Більше заглибився в політику, коли погодився навчатися у Вищій партійній школі при ЦК Компартії України. Після її закінчення працював на керівних посадах у партійних і радянських органах рідного міста, переймався питаннями розвитку промисловості та будівельного комплексу. Весь час тривала виснажлива, копітка господарська робота. Остаточно усвідомив потребу зайнятися політикою у 1991 році, вже обіймаючи посаду голови Полтавської міськради. Тоді постав вибір між демократією і старою партноменклатурою. Пам'ятаю телефонні погрози з партійних кабінетів, омонівців на вулицях, синьо-жовтий прапор над міською радою, щоденні мітинги, цілодобові сесії міської ради. Було неймовірно важко. Одначе з вдячністю згадую ті часи —тоді народжувалася нова Україна. Ця ідея згуртовувала нас.

— Кар'єрні сходинки в кожного свої. Ви прагнули влади чи саме життя вибирало вас як особистість — за ділові, людські якості, професіоналізм?

— Підніматися життєвими сходинками мені ніхто не допомагав. Кар'єристом ніколи не був, хоча високими посадами манили не раз. Свого часу запропонували очолити Полтавську облдержадміністрацію. Погодився, допоки не підберуть іншу кандидатуру. Та Полтаву з поля зору не випускав. Через певний час повернувся в міськраду, бо до того тричі полтавці мене обирали на посаду міського голови. Обрали і вчетверте. А зраджувати тим, хто в тебе вірить — не в моєму характері. «Сватали» мене і на керівні посади в Київ. Згоди не дав. Не можу залишити місто, в якому народився і працював усе життя.

— Що означає довіра міської громади, що вдалося втілити з її побажань, наказів?

— Це та рушійна сила, що надихає на реалізацію нових ідей задля блага міста і його мешканців. І звичайно, з допомогою команди однодумців. Дивитися у вічі виборцям нам не соромно. Всі роки незалежності, тобто з 1991-го, я очолюю територіальну громаду Полтави. Багато що вдалося зробити — всього й не перелічити. Та основне згадаю. Першим рішенням міської ради, створеної в результаті перших демократичних виборів, була комплексна програма «Турбота», спрямована на соціальний захист населення. Відкрили міську школу мистецтв. Зводили нові бібліотеки, дитячі садки, школи та лікувальні заклади, будували водопровідні мережі, телефонні станції. Прокладали нові тролейбусні лінії, відкривали пам'ятники і пам'ятні знаки. Багато історичних подій пов'язано з Полтавою, тож вона того варта. Заснували Фонд підтримки і захисту талановитих дітей. Згодом для малечі і дорослих полтавців відкрили сучасну Галерею мистецтв. Реставрували і спорудили кілька храмів. До речі, в минулому їх у Полтаві та на її околицях було майже сорок — мало не всі зруйнував войовничий атеїзм. Якби збереглися до цього часу всі церкви, Полтава славилася б ще і як музей архітектури під відкритим небом. Для зручності мешканців міста спорудили два підземних переходи з об'єктами обслуговування, новий шляхопровід над залізничними коліями, унікальний концертний комплекс «Листопад». Цілком реставрували історичний центр міста. Втілюємо в життя міські комплексні соціальні програми: «Житло — полтавцям», «Житло — військовим», «Полтавська родина» та інші.

Фото Укрінформу.

За роки незалежності міський багатоповерховий житловий фонд зріс майже на третину. До речі, за кількістю введеного житла на одного мешканця поступаємося лише столиці України. У Полтаві найдешевший проїзд у громадському транспорті, найтепліше у квартирах взимку, немає заборгованості з виплати пенсій. Наше місто відзначено Почесною грамотою Кабінету Міністрів за успіхи в соціально-економічному розвитку, Державною премією в галузі архітектури за комплексну реконструкцію історичного центру, його також визнано містом кращого благоустрою. Звичайно, все це дається нелегко.

— Полтава — що вона для вас?

— Моя доля, любов і гордість. Це скарбниця духовності й культури нації, серце України. Тож хочеться зробити її ще красивішою, ошатнішою, доглянутішою.

— А чому тоді вирішили виборювати парламентський мандат?

— Щоб працювати над законами, яких очікують співвітчизники. Наш народ гідний кращого життя. Полтавці — люди працелюбні. Ми добре трудимося і справно платимо податки, та біда в тому, що з однієї гривні сплачених у місті податків Полтаві поверталася мізерна частка — всього 8 копійок. Моїм обов'язком було домогтися того, щоб місту залишалося хоча б 40 копійок з кожної гривні. Тепер становище набагато краще, та все-таки головна боротьба попереду.

— Як виконується передвиборна програма?

— Незважаючи на напружену роботу у Верховній Раді України, я не відриваюся надовго від Полтави, часто спілкуюся з її мешканцями — своїми виборцями. Основними пріоритетами у моїй депутатській діяльності завжди були, є і будуть посилення соціального захисту населення, надання конкретної адресної допомоги ветеранам, інвалідам, багатодітним сім'ям, чорнобильцям, збільшення розмірів пенсій, вчасна і повна виплата зароблених грошей, створення робочих місць, особливо для молоді.

— У якому комітеті працюєте, автором яких законопроектів є?

— Працюю в Комітеті Верховної Ради з питань бюджету. Саме від нього значною мірою залежить рівень фінансової підтримки регіонів. Я розумію, що ті самі регіони мають самі заробляти гроші, а не чекати манни небесної. Та якщо левову частку зароблених коштів забирає центр, з таким станом справ, вибачте, не згодний. Тож і відстоюю позицію регіонів у Верховній Раді. Подав і свої тексти законопроектів, вніс більш як 130 зауважень і пропозицій. Половина з них лягли в основу бюджетного законодавства. Моє завдання як депутата — домагатися порядку в країні, місті, селищі, селі. Порядок у моєму розумінні — це коли люди мають роботу, вчасно отримують зарплату і можуть забезпечити своїй сім'ї гідне життя. Коли добре працює громадський транспорт, коли є можливість не лише дивитися на товар на прилавках магазинів, а й купити його. Порядок — коли у квартирах тепло, є вода, світло, інші вигоди. Коли державні чиновники чесно й сумлінно виконують свої службові обов'язки. Я — за такий порядок. Як на мою думку, він у Полтаві є.

Хоча Конституція України та Закон «Про місцеве самоврядування в Україні» й стали вагомими кроками вперед у становленні і зміцненні принципів самоврядності, все-таки ми стикаємося з великою кількістю проблем. Насамперед стосовно юридичного захисту прав та інтересів міських територіальних громад. Окремі регіони та міста, зокрема й Полтава, багато років є донорами державного бюджету. Я розумію, що держава переживає складні часи, що окремі міста й регіони через об'єктивні причини сьогодні не можуть бути самодостатніми, але не можна це перетворювати в закономірність, у систему. Дехто скаже: це недержавний підхід. Я переконаний, що територіальні громади —основа держави. Треба створювати містам, регіонам умови для саморозвитку. Досконалішою має бути схема фінансового вирівнювання, треба усунути суб'єктивізм у розподілі бюджетних ресурсів, зокрема дотацій регіонам.

Як не може бути вітрильника без вітрил, так не може бути самоврядування без важелів впливу, власних повноважень, свого майна. А дехто прагне обмежити права місцевого самоврядування. Особливу старанність тут виявляє Держкомзем. Там хочуть прибрати до рук, поставити під власний контроль землі, що перебувають у комунальній власності. Нам треба врахувати права міських територіальних громад під час прийняття законів «Про державний земельний кадастр», «Про розмежування земель державної і комунальної власності», «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмеження», прискорити прийняття законів стосовно прав комунальної власності, місцевих податків і зборів та інших, потрібних для формування матеріальної і фінансової основи реального місцевого самоврядування.

— Облишмо політику, повернімось до справ життєвих. Що робите за стінами парламенту?

— Знову-таки... працюю у виборчому окрузі. Приміром, нинішні літні парламентські канікули, як і минулорічні, провів на важливих будівельних майданчиках Полтави. За час депутатської діяльності до мене надійшло понад дві тисячі звернень виборців. Прикро, що багато з них — дріб'язкові питання, які мають просто вирішувати на місцевому рівні. А людина місяцями оббиває пороги кабінетів бездушних чиновників.

— Які ваші уподобання, чи є хобі, захоплення?

— Захоплення є, шкода, часу на них не вистачає. У відпустці не пригадую, коли й був. Дачі не маю. Люблю живопис. Не оминаю нагоди відвідати нову художню виставку. Особливо в новоспорудженій картинній галереї. Там часто експонують полотна юних полтавців — талановитих вихованців Фонду захисту і підтримки обдарованих дітей. За можливості буваю на футбольних матчах. Вболіваю за «Ворсклу», щоправда, останнім часом вона рідко радує нас перемогами. Хотілось би, як у дитинстві, босоніж побродити надворсклянськими берегами.

— Сім'я — опора і підтримка. Для вас також?

— Дружина, дві доньки, двоє онуків... Але бачу їх рідко. Якщо не в столиці у парламенті, то в рідному місті працюю зранку до пізнього вечора.

— Чого б ще хотілося досягти в житті?

— Принаймні, не якихось високих посад у столиці. Я назавжди залишуся з Полтавою зі своїми земляками. Для мене немає більшого щастя, ніж віддавати усього себе людям, територіальній громаді. На тому стою.

— Дякую за розмову! Завтра ви матимете кругленьку дату — 55 років від народження. Журналісти газети, читацький загал щиро й сердечно вітають вас із цією датою і бажають нових творчих звершень на благо рідної держави!

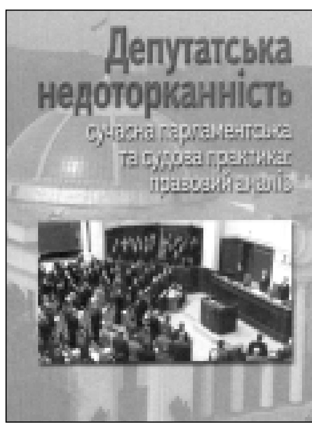
Розмову вів Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

ПРЕЗЕНТАЦІЇ

Досліджують депутатську недоторканність

Відбулася презентація важливої для юридичної громадськості монографії «Депутатська недоторканність (сучасна парламентська та судова практика: правовий аналіз)».

Книга створена за загальною редакцією народного депутата України О. Задорожнього авторським колективом у складі: народного депутата України Михайла Добкіна, професора Анатолія Селіванова та голови Шевченківської районної ради Миколи Харитончука. Монографія присвячена дослідженню проблемних питань конституційно-правового регулювання статусу народних депутатів України, депутатської недоторканності. Автори аналізують поняття депутатської недоторканності і в чинному, і в гносеологічному аспекті, проводять чітке відокремлення статусу народного депутата України і статусу депутата місцевих рад. У виступі на презентації О. Задорожній підкреслив велике значення інституту депутатської недоторканності в діяльності народного депутата України, який постійно захищає права громадян, зокрема і перед владними структурами. Тому ця гарантія депутатської діяльності робить дійовішим загальний механізм реалізації демократично-правових принципів, закріплених у Конституції України. Запрошений на презентацію суддя Конституційного Суду України Павло Євграфов, розкриваючи позицію Конституційного Суду України у світі останнього рішення з питання депутатської недоторканності, відмітив, що депутатська недоторканність є важливою конституційною гарантією, яка має цільове призначення — забезпечення безперешкодного та ефективного здійснення народним депутатом України своїх функцій. Вона не є особистим привілеєм, носить публічно-правовий характер і тому дослідження проблеми депутатської недоторканності має велике правове значення.

Було відзначено, що книга є першою спробою узагальнити наявний і український, і міжнародний досвід у цій сфері, а тираж монографії в 3 000 примірників допоможе задовольнити інтерес фахівців, які цікавляться цією проблемою.

На презентації також розглядалося питання співвідношення депутатської недоторканності із суддівською недоторканністю як важливого інституту в забезпеченні незалежності суддівської гілки влади.

▼ **О. ГОНЧАРЕНКО, юрист.**

ФОТОПОГЛЯД

Інше життя в іншій країні

Нещодавно мій знайомий надіслав фотографії з Америки. Про те, як йому там живеться, — окрема розповідь. А ось фотографії дійсно вражають.

Усі знають, що в Штатах є окремі райони для афро-американського населення. Але що там діється — відомо не всім. Між людьми тривають справжні війни. Спальні райони чітко поділено між чорними і білими. Там люди один одного ненавидять.

І після цього нам кажуть, що життя за кордоном краще...

Сергій ТОРГОНІ.

Харків.

Заповіт мецената

СВІТЛИМ РЯДКОМ

Після смерті цього скромного чоловіка було оприлюднено його заповіт, що вразив масштабом княжої щедрості. Згідно з останньою волею добродійника всі кошти, які лишалися по ньому, мають зробити чимало добрих справ.

Наприклад, 1 мільйон 100 тисяч канадських доларів передадуть Канадському фондові «Діти Чорнобиля» на реалізацію проекту «Надія». 935 тисяч — Спілці української молоді Канади й оселі СУМ «Веселка».

По 275 тисяч канадських доларів кожний отримають: Дім опіки при парафії святого Димитрія в Торонто, Патріарший собор та Михайлівський Золотоверхий собор у столиці України, Дослідний інститут «Україніка», шпиталі у Львові, кафедра Українських студій в Едмонтоні (Альбертський університет). Також на видання книг для шкільної молоді України буде перераховано 275 тисяч.

По 165 тисяч піде церкві святої Покрови в селі Гаї Бродівського району, церкві святої Покрови в Торонто. 120 тисяч — на видання книг про Симона Петлюру, 80 тисяч доларів — на тижневик «Гомін України».

Тож хто він, цей благодійник? Михайло Галандюк народився 1914 року в селі Гаї Бродівського району на Львівщині. Доля закинула його на канадську землю. Був людиною глибоких патріотичних переконань, активним учасником українського громадського й культурного життя в Торонто. Всі, кому пощастило знати його, відзначають рідкісні людські якості. Зрештою, про все це найпромовистіше свідчать рядки його заповіту.

Ліга українських меценатів.

Запитання без відповідей

БЕЗ КОМЕНТАРІВ

Під час війни Україна постраждала більше за інші радянські республіки. Чотири рази, як бульдозерами, проорали нашу землю танки і війська сторін, що воювали. Пролито море сліз і крові мирних громадян і дітей, а скільки людей загинуло! Якщо взяти до уваги ще й те, скільки життів загублено від голодоморів... До всіх страждань українців додався радіаційний Чорнобиль. Через десятиліття, здавалося б, справедливість восторжествувала — Німеччина за вивезених у рабство мільйони людей виплатила Україні копійки, назвавши це гучним словом — компенсація. Але нічого не одержали за евакуйовані в Росію фабрики і заводи, Чорнобиль теж залишився нашим головним болем. Кудись зникли з Ощадбанку гроші мільйонів довірливих вкладників. І навіть відмовившись від ядерної зброї під час розвалу Союзу, Україна, знову-таки, нічого не виграла.

На багато запитань я так і не знайшов відповіді. Сьогодні співвітчизники бідують, обіцяної допомоги немає нізвідки і не буде. Чи навчимося ми самі думати про майбутнє своє і дітей?

Василь ДИМАР,
ветеран війни і праці,
83 роки.

Черкаси.

ФОТО З КОНВЕРТА

Імідж — ніщо?..
Київ.

Фото Анастасії ХОДАКІВСЬКОЇ.

ЗАПИТУВАЛИ — ВІДПОВІДАЄМО

Обмеження є, та не скрізь

Після декретної відпустки вирішила працювати на підприємстві, де трудиться мій батько. Але з'ясувалося, що є обмеження для спільної праці родичів. Чи справді це передбачено законодавством?

Катерина ВОВЧЕНКО.

Донецьк.

За загальним правилом, відповідно до ст. 25-1 Кодексу законів про працю України, власник має право запроваджувати обмеження для спільної роботи на одному і тому самому підприємстві, в установі, організації осіб, які є близькими родичами чи свояками (батьки, подружжя, брати, сестри, діти, а також батьки, брати, сестри і діти подружжя), за умови якщо у зв'язку з виконанням трудових обов'язків вони безпосередньо підпорядковані або підконтрольні один одному.

До речі, пряма заборона спільної служби родичів та свояків, пов'язаної з безпосередньою підпорядкованістю або підконтрольністю, передбачена ст. 12 Закону України «Про державну службу». Якщо на державних підприємствах та в установах керівник зобов'язаний виконувати це правило, то на підприємствах недержавної форми власності рішення приймає безпосередньо власник цього підприємства — має право відійти від умови і не виконувати її. Отже, у прийнятті на роботу відмовити вам можуть у зв'язку з родинними стосунками лише за умови підконтрольності або підпорядкованості батькові і навпаки.

Наталія ХОМЕНКО.

НАПИШУ ВАМ І Я

Залишилися тільки спогади

Мені 82 роки, незаможний, крім пенсії, не маю жодних доходів, навіть підсобного господарства немає. І не знаю, що таке адресна допомога, жодного разу її не одержував, кому її видають? Наближається зима, а в мене немає ні дров, ні вугілля, зате на книжці в Ощадбанку є грошові заощадження. Щоправда, тепер навіть спогади про ті гроші не гріють. Слухаю виступи керівників держави, але ніхто не каже, коли нам повернуть наші заощадження. Для збагачення поодиноких представників «нових українців» гроші знаходять, а щоб повернути заощадження старим хворим людям — грошей немає.

Леонід ЛЕБЕДЄВ,
інвалід I групи, учасник бойових дій.

Маяки
Слов'янського району
Донецької області.

Гарно жити не заборониш. Але ж бо головне — чесно

Мені 68 років. Хвалити Бога, ще працюю. Передплачую «Голос України» і з задоволенням не тільки читаю цікаві матеріали, а й використовую їх у своїй роботі.

Добре пам'ятаю післявоєнну відбудову сільського господарства. Мій батько загинув, захищаючи нас трьох від ненависного ворога. Мати з такими ж удовами, долаючи холодні потоки води, носила на своїх плечах посівний матеріал із залізничної станції (що від нашого колгоспу на відстані 20 км). Люди розуміли: відбудуємо народне господарство — життя стане заможнішим. Навчалися ми в партійних школах і було в нашій країні найбільше фахівців з вищою освітою, кандидатів наук та академіків.

Що сталося з економікою після проголошення незалежності? Все рухнуло, і нас знову кинуто в злидні. Багато пенсіонерів добувають собі їжу на смітниках. Позбавлені тепла, світла. Ми говоримо про голодомор тридцять третього, а як тоді назвати нинішній час?

Я за те, щоб люди їздили на «мерседесах», «фордах», мали приватні будиночки на березі моря. Але тільки за чесно зароблені гроші.

Василь ЛУТ.

Бердянськ
Запорізької області.

Хочемо вірити, що нас почують!

Люди, котрі дістали травми в дорожньо-транспортних пригодах, засуджені довічно мучитися зі страшними діагнозами. І ми, хто через «Голос України» звертається до уряду, — одні з них. Душевно ми сильні та мужні. Але фізично — слабкі й беззахисні. Багато хто з нас прикутий до інвалідного візка, майже кожному потрібні догляд і допомога стороннього. А наші кривдники, ті, через кого ми опинилися в такому становищі, продовжують жити і радіти життю. Але ми їх не звинувачуємо. Мабуть, так треба було. І повірте: ми, як і раніше, хочемо бути корисними суспільству.

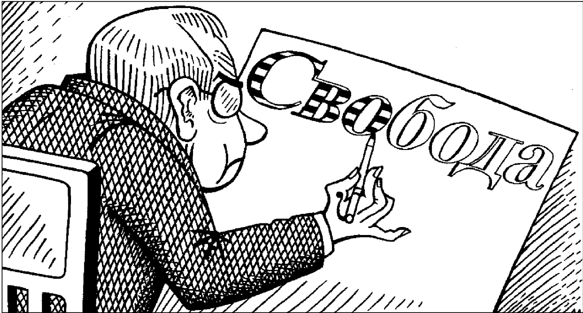
Звичайно, про працевлаштування вже не йдеться. Але прожити менш ніж на 100 гривень — нереально. Адже тільки ліки коштують набагато більше.

Нам набридло мовчати і терпіти образи та приниження. Ми хочемо, щоб нас почули і допомогли!

А. ОСИКОВ, С. СУКАЧ і ще п'ять підписів.

Алчевськ
Луганської області.

Дякую, що витягли мене з пітьми

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Після інсульту я втратила зір. Тоді мені здавалося, що краще я померла б, аніж постійно бачити і відчувати темряву. Мені було страшно, що рідних і близьких людей я впізнаю лише за голосом і спогадами уявляю їхні обличчя.

Лікарі казали, що повернути зір можна, але потрібні великі гроші. Через «Голос України» я звернулася до читачів з проханням допомоги. І вже через три місяці в нас була необхідна сума. Операцію я перенесла нормально, а найголовніше — я знову бачу сонце, людей. Дякую всім, хто допоміг мені виплутатися з цього страшного царства пітьми. Здається, наче я вдруге народилася.

Наталя МИРОНЕНКО.

Дніпропетровськ.

КОНСТИТУЦІЙНЕ СУДОЧИНСТВО

Проект Закону України "Про внесення змін до Конституції України", поданий народними депутатами Анатолієм Матвієнком, Віктором Мусіякою, Адамом Мартинюком, Юрієм Ключковським, Олександром Морозом, відповідає вимогам статей 157 і 158 Конституції України...

Із Висновку Конституційного Суду України від 30 жовтня 2003 року №1-в/2003 у справі про надання висновку щодо відповідності проекту Закону України «Про внесення змін до Конституції України», направленого Головою Верховної Ради України, вимогам статей 157 і 158 Конституції України (справа про внесення змін до статей 29, 59, 78 та інших Конституції України)

Конституційний Суд України розглянув на пленарному засіданні справу про надання висновку щодо відповідності проекту Закону України «Про внесення змін до Конституції України» (реєстраційний № 3207-1), поданого народними депутатами України А. С. Матвієнком, В. Л. Мусіякою, А. І. Мартинюком, О. О. Морозом, Ю. Г. Ключковським та іншими, вимогам статей 157 і 158 Конституції України.

Заслухавши суддю-доповідача Шаповала В. М. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України, зокрема, встановив:

Голова Верховної Ради України згідно з Постановою Верховної Ради України «Про деякі питання порядку підготовки законопроектів про внесення змін до Конституції України до розгляду Верховною Радою України» направив до Конституційного Суду України для надання висновку щодо відповідності вимогам статей 157 і 158 Конституції України проект Закону України «Про внесення змін до Конституції України», поданий 161 народним депутатом України (А. С. Матвієнком, В. Л. Мусіякою, А. І. Мартинюком, О. О. Морозом, Ю. Г. Ключковським та іншими), яким пропонується внести зміни до статей 29, 59, 78, 81, 82, 85, 88, 89, 90, 92, 94, 97, 98, 106, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 118, 121, 122, 126, 128, 133, 136, 140, 141, 142, 143, 150 Конституції України.

Внесення змін до Конституції України, як зазначено у пояснювальній записці до названого проекту Закону України, викликане необхідністю переходу від президентсько-парламентської республіки до парламентсько-президентської.

Оцінюючи проект Закону України «Про внесення змін до Конституції України» (далі — Законопроект) на предмет його відповідності вимогам статей 157 і 158 Конституції України, Конституційний Суд України виходить з такого.

Згідно з пунктом 1 частини першої статті 85 Конституції України до повноважень Верховної Ради України належить «внесення змін до Конституції України в межах і порядку, передбачених розділом XIII цієї Конституції». Вимоги щодо таких змін визначають, зокрема, статті 157 і 158 Конституції України.

Стаття 158 Конституції України (частина перша) встановлює, що законопроект про внесення змін до Конституції України, який розглядався Верховною Радою України, і закон не був прийнятий, може бути поданий до Верховної Ради України не раніше ніж через рік з дня прийняття рішення щодо цього законопроекту. Частиною другою зазначеної статті передбачено, що Верховна Рада України протягом строку своїх повноважень не може двічі змінювати одні й ті самі положення Конституції України.

Законопроект, яким пропонується внести зміни до статей 29, 59, 78, 81, 82, 85, 88, 89, 90, 92, 94, 97, 98, 106, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 118, 121, 122, 126, 128, 133, 136, 140, 141, 142, 143, 150 Конституції України, Верховною Радою України нинішнього скликання не розглядався. До цього положення зазначених статей Конституції України не змінювалися. Отже, вимог статті 158 Конституції України додержано.

Відповідно до частини першої статті 157 Конституції України Основний Закон держави не може бути змінений, якщо зміни, зокрема, спрямовані на ліквідацію незалежності чи на порушення територіальної цілісності України.

Конституційний Суд України дійшов висновку, що запропоновані в Законопроекті зміни до статей 29, 59, 78, 81, 82, 85, 88, 89, 90, 92, 94, 97, 98, 106, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 118, 121, 122, 126, 128, 133, 136, 140, 141, 142, 143, 150 Конституції України не спрямовані на ліквідацію незалежності чи на порушення територіальної цілісності України і в цьому відношенні вимог частини першої статті 157 Конституції України додержано.

Перевіряючи зміст Законопроекту щодо додержання передбачених у частині першій статті 157 Конституції України вимог про неприпустимість змін, які передбачають скасування чи обмеження прав і свобод людини і громадянина, Конституційний Суд України дійшов висновку, що у запропонованих змінах до статей 29, 59, 78, 81, 82, 85 (крім пункту 3 частини першої), 88, 89, 90, 92, 94, 97, 98, 106, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 118, 121, 122, 126, 128, 133, 136, 140, 141, 142, 143, 150 (крім пункту 2 частини першої) цих вимог дотримано.

«Виходячи з викладеного та керуючись статтями 147, 155, 159 Конституції України, статтями 51, 63, 66, 70 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

дійшов висновку:

1. Визнати проект Закону України "Про внесення змін до Конституції України" (реєстраційний № 3207-1), поданий народними депутатами України А.С. Матвієнком, В.Л. Мусіякою, А.І. Мартинюком, О.О. Морозом, Ю.Г. Ключковським та іншими, таким, що відповідає вимогам статей 157 і 158 Конституції України в частині змін, якими передбачається:

1.1. Частину третю статті 29 Конституції України викласти в такій редакції:

"У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його перепинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обгрунтованість якого протягом сорока восьми годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сорока восьми годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою".

1.2. Статтю 59 Конституції України доповнити частиною третьою такого змісту:

"Порядок та способи надання правової допомоги визначаються законом".

1.3. Статтю 78 Конституції України викласти в такій редакції:

"Стаття 78. Народний депутат України здійснює свої повноваження на постійній основі.

Народний депутат України не може мати іншого представницького мандата, бути на державній службі, обіймати інші посади (у тому числі на безоплатній основі) в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, утворених ними органами закладах, підприємствах, установах та організаціях, займатися підприємницькою діяльністю або іншою оплачуваною діяльністю (крім викладацької, наукової, творчої), входити до складу керівного або наглядового органу підприємства, товариства або організації, що має на меті одержання прибутку. Вимоги щодо несумісності депутатського мандата з іншими видами діяльності встановлюються законом.

У разі виникнення обставин, що порушують вимоги щодо несумісності депутатського мандата з іншими видами діяльності, народний депутат України у двадцятиденний строк припиняє таку діяльність або подає особисту заяву про складення повноважень народного депутата України.

Повноваження народного депутата України визначаються Конституцією та законами України".

1.4. У статті 81 Конституції України:

1.4.1. У частині другій:

пункт 1 викласти в такій редакції:

"1) складення повноважень за його особистою заявою або у разі невиконання вимог частини третьої статті 78";

після пункту "4" доповнити новим пунктом такого змісту:

"5) нездійснення ним без поважних причин депутатських повноважень протягом чотирьох місяців".

У зв'язку з цим пункт 5 вважати пунктом 6.

1.4.2. Частину третю викласти в такій редакції:

"Рішення про дострокове припинення повноважень народного депутата України у випадках, передбачених пунктами 1, 3, 4, 5 частини другої цієї статті, приймається більшістю від конституційного складу Верховної Ради України".

1.4.3. Після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

"У разі виходу або невходження народного депутата України, обраного за виборчим списком політичної партії (виборчого блоку партій), зі складу парламентської фракції даної партії (виборчого блоку партій) його повноваження припиняються достроково за рішенням суду".

У зв'язку з цим частину четверту вважати частиною п'ятою".

1.4.4. Доповнити частиною шостою такого змісту:

"У разі смерті народного депутата України його повноваження припиняються з дня видачі свідоцтва про смерть".

1.5. Частину п'яту статті 82 Конституції України викласти в такій редакції:

"Організація і порядок діяльності Верховної Ради України встановлюються Конституцією України та регламентом Верховної Ради України".

1.6. У статті 85 Конституції України:

1.6.1. Пункти 12, 18, 19, 20, 21, 24, 25, 27 і 29 частини першої викласти в такій редакції:

"12) призначення за поданням Президента України Прем'єр-міністра України, звільнення з посади та прийняття відставки Прем'єр-міністра України; затвердження за поданням Прем'єр-міністра України персонального складу Кабінету Міністрів України; затвердження на посадах або звільнення з посад окремих членів Кабінету Міністрів України за поданням Прем'єр-міністра України";

"18) призначення на посаду та звільнення з посади Голови Національного банку України;

19) призначення та звільнення членів Ради Національного банку України;

20) призначення та звільнення членів Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення;

21) призначення на посаду та припинення повноважень членів Центральної виборчої комісії України за поданням Президента України";

"24) надання згоди на призначення на посади та звільнення з посад Президентом України Голови Антимонопольного комітету України, Голови Державної прикордонної служби України, Голови Служби безпеки України, Голови Державного комітету телебачення і радіомовлення України; надання згоди на призначення на посади та звільнення з посад Кабінетом Міністрів України Голови Державної митної служби України, Голови Державної податкової адміністрації України, Голови Фонду державного майна України;

25) призначення на посаду та звільнення з посади Генерального прокурора України за поданням Президента України";

"27) обрання суддів";

"29) утворення і ліквідація адміністративно-територіальних одиниць, встановлення і зміна меж районів і міст, віднесення населених пунктів до категорії міст, найменування і перейменування населених пунктів і районів у порядку, визначеному законом".

1.6.2. Доповнити частину першу новим пунктом 37 такого змісту:

"37) висловлення недовіри особам, які призначаються на посади за згодою Верховної Ради України, що має наслідком їхню відставку із займаних посад".

1.6.3. Частину другу викласти в такій редакції:

"Верховна Рада України здійснює інші повноваження, які відповідно до Конституції та законів України віднесені до її відання".

1.7. Частину третю статті 88 Конституції України викласти в такій редакції:

"Голова Верховної Ради України здійснює повноваження, передбачені цією Конституцією, у порядку, встановленому Регламентом Верховної Ради України".

1.8. Частину другу статті 89 Конституції України викласти в такій редакції:

"Комітети Верховної Ради України здійснюють законопроектну роботу, готують і попередньо розглядають питання, віднесені до повноважень Верховної Ради України, та за дорученням Верховної Ради України здійснюють контроль за виконанням законів і постанов Верховної Ради України".

1.9. У статті 90 Конституції України:

1.9.1. Частину другу викласти в такій редакції:

"Президент України може достроково припинити повноваження Верховної Ради України:

1) якщо протягом тридцяти днів однієї чергової сесії пленарні засідання Верховної Ради України не можуть розпочатися;

2) якщо впродовж шістдесяти днів після складення повноважень (відставки) Кабінету Міністрів України Верховна Рада України не затвердила новий склад Кабінету Міністрів України.

Рішення про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України Президент України приймає після консультацій з Головою Верховної Ради України, його заступниками, керівниками депутатських фракцій і груп".

1.9.2. Частину четверту викласти в такій редакції:

"Повноваження Верховної Ради України не можуть бути достроково припинені в останні шість місяців строку повноважень Президента України, а також протягом одного року після ініціювання та розгляду Верховною Радою України питання про усунення Президента України з поста в порядку імпічменту".

1.10. У статті 92 Конституції України:

1.10.1. У частині першій:

пункти 9 і 21 викласти в такій редакції:

"9) засади зовнішніх зносин, зовнішньоекономічної діяльності";

"21) статус народного депутата України";

доповнити новими пунктами 23, 24 і 25 такого змісту:

"23) порядок укладання, виконання та денонсації міжнародних договорів України;

24) засади законодавчої діяльності та основні вимоги до закону;

25) статус, організація і порядок діяльності Рахункової палати України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини".

1.10.2. Пункт 1 частини другої викласти в такій редакції:

"1) Державний бюджет України і бюджетна система України; система оподаткування, податки і збори; засади митної справи; засади створення і функціонування фінансового, грошового, кредитного та інвестиційного ринків; статус національної валюти, а також статус іноземних валют на території України; порядок утворення і погашення державного внутрішнього і зовнішнього боргу; порядок випуску та обігу державних цінних паперів, їх види і типи".

1.11. У статті 94 Конституції України:

1.11.1. Частину третю викласти в такій редакції:

"У разі якщо Президент України протягом встановленого строку не повернув закон для повторного розгляду, закон вважається схваленим Президентом України і має бути офіційно оприлюднений Головою Верховної Ради України за його підписом".

1.11.2. Частину четверту замінити трьома частинами такого змісту:

"Якщо під час повторного розгляду закон буде прийнятий не менш як 300 народними депутатами України, Президент України зобов'язаний його негайно підписати.

Закон про внесення змін до Конституції України, прийнятий Верховною Радою України, у встановленому цією Конституцією порядку має бути підписаний Президентом України не пізніше наступного дня після отримання та офіційного оприлюднення.

У випадку непідписання закону Президентом України він має бути офіційно оприлюднений Головою Верховної Ради України за його підписом".

У зв'язку з цим частину п'яту вважати частиною сьомою.

1.12. Частину другу статті 97 Конституції України викласти в такій редакції:

"Поданий звіт має бути оприлюднений Кабінетом Міністрів України".

1.13. Статтю 98 Конститу-

КОНСТИТУЦІЙНЕ СУДОЧИНСТВО

ції України викласти в такій редакції:

"Стаття 98. Контроль за надходженням та використанням коштів Державного бюджету України від імені Верховної Ради України здійснює Рахункова палата".

1.14. У статті 106 Конституції України:

1.14.1. У частині першій:

пункти 8—11, 15, 16, 25 і 30 викласти в такій редакції:

"8) припиняє повноваження Верховної Ради України у випадках, передбачених частиною другою статті 90 Конституції України;

9) вносить подання Верховній Раді України про призначення Прем'єр-міністра України;

10) вносить подання Верховній Раді України про призначення на посаду та звільнення з посади Генерального прокурора України;

11) призначає на посади та звільняє з посад за поданням Прем'єр-міністра України та за наявності згоди Верховної Ради України Голову Антимонопольного комітету України, Голову Державної прикордонної служби України, Голову Служби безпеки України, Голову Державного комітету телебачення і радіомовлення України";

"15) утворює, реорганізовує та ліквідовує за поданням Прем'єр-міністра України міністерства;

16) зупиняє з мотивів невідповідності Конституції України (неконституційності) чи законам України дію нормативно-правових актів Кабінету Міністрів України, Верховної Ради Автономної Республіки Крим, актів Ради міністрів Автономної Республіки Крим з одночасним зверненням до Конституційного Суду України щодо відповідності Конституції України (конституційності) цих актів, а в разі їх невідповідності законам України — до Генерального прокурора України";

"25) нагороджує державними нагородами в порядку, визначеному законом";

"30) має право вето щодо прийнятих Верховною Радою України законів із наступним поверненням їх на повторний розгляд Верховної Ради України, крім законів про внесення змін до Конституції України, прийнятих відповідно до Розділу XIII Конституції України";

пункти 12—14 виключити.

1.14.2. Частину четверту викласти в такій редакції:

"Акти Президента України, видані в межах повноважень, передбачених пунктами 3, 4, 5, 8, 11, 15, 17, 21, 22, 23, 24 цієї статті, скріплюються підписами Прем'єр-міністра України і міністра, відповідального за акт та його виконання".

1.15. Частину шосту статті 111 Конституції України викласти в такій редакції:

"Рішення про усунення Президента України з поста в порядку імпічменту приймається Верховною Радою України не менш як двома третинами від її конституційного складу після перевірки справи Конституційним Судом України і отримання його висновку щодо додержання конституційної процедури розслідування і розгляду справи про імпічмент та отримання рішення Верховного Суду України про те, що діяння, в яких звинувачується Президент України, містять ознаки державної зради або іншого злочину".

1.16. Статтю 112 Конституції України викласти в такій редакції:

"Стаття 112. У разі дострокового припинення повноважень Президента України відповідно до статей 108, 109, 110, 111 цієї Конституції період до обрання і вступу на пост новообраного Президента України покладається на Голову Верховної Ради України.

У разі неможливості виконувати свої обов'язки Головою Верховної Ради України за станом здоров'я або коли на час дострокового припинення повноважень Президента України посада Голови Верховної Ради України є вакантною, виконання обов'язків Президента України покладається на Прем'єр-міністра України.

Особа, яка виконує обов'язки Президента України до вступу на пост новообраного Президента України, не може здійснювати повноваження передбачені пунктами 2, 6, 8, 10, 11, 15, 16, 19, 22, 23, 24, 25, 27 статті 106 Конституції України".

1.17. Частини другу і третю статті 113 Конституції України викласти в такій редакції:

"Кабінет Міністрів України відповідальний та підконтрольний перед Верховною Радою України і підзвітний їй у межах, передбачених Конституцією України.

Кабінет Міністрів України у своїй діяльності керується Конституцією і законами України, постановами Верховної Ради України, актами Президента України".

1.18. Статтю 114 Конституції України викласти в такій редакції:

"Стаття 114. До складу Кабінету Міністрів України входять Прем'єр-міністр України, Перший віце-прем'єр-міністр, три віце-прем'єр-міністри, міністри.

Прем'єр-міністр України призначається Верховною Радою України за поданням Президента України.

За поданням Президента України на посаду Прем'єр-міністра України призначається представник політичної партії (виборчого блоку партій), яка (який) має у Верховній Раді України найбільшу кількість народних депутатів України.

У разі відмови політичної партії (виборчого блоку партій), що має найбільшу кількість народних депутатів України, від висунення кандидатури на посаду Прем'єр-Міністра України або відхилення Верховною Радою України запропонованої нею (ним) кандидатури право на висунення кандидатури на посаду Прем'єр-Міністра України належить другій за кількістю народних депутатів України політичній партії (виборчому блоку партій).

У разі відхилення Верховною Радою України двох попередньо запропонованих Президентом України кандидатур на посаду Прем'єр-Міністра України має бути запропоновано Президентом України представника парламентської коаліції, якщо така буде створена на основі більшості народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради України.

Прем'єр-міністр України керує роботою Кабінету Міністрів України, спрямовує її на виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України, схваленої Верховною Радою України.

Кандидатури на посади міністрів закордонних справ, внутрішніх справ, оборони України, у питаннях надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи попередньо узгоджуються Прем'єр-міністром України з Президентом України".

1.19. Статтю 115 Конституції України викласти в такій редакції:

"Стаття 115. Кабінет Міністрів України складає повноваження перед новообраною Верховною Радою України в день її першого пленарного засідання.

Прем'єр-міністр України має право заявити Верховній Раді України про свою відставку. Відставка Прем'єр-міністра України має наслідком відставку всього складу Кабінету Міністрів України.

Член Кабінету Міністрів України має право заявити про свою відставку Прем'єр-міністрові України.

Кабінет Міністрів України, відставку якого прийнято Верховною Радою України, або в разі прийняття Верховною Радою України резолюції недовіри, а так само у разі складення ним повноважень перед новообраною Верховною Радою України, за дорученням Верховної Ради України продовжує виконувати свої повноваження до початку роботи новосформованого Кабінету Міністрів України, але не довше ніж шістдесят днів.

У випадку дострокового припинення повноважень Верховної Ради України Кабінет Міністрів України, який був відправлений у відставку, продовжує виконання своїх обов'язків до обрання нового складу Верховної Ради України, а в разі отримання від новообраної Верховної Ради України відповідного доручення — до сформування новообраною Верховною Радою України нового складу Кабінету Міністрів України, але не довше шістдесяти днів з дня першого пленарного засідання новообраної Верховної ради України".

1.20. У статті 116 Конституції України:

1.20.1. Пункт 10 викласти в такій редакції:

"10) утворює, реорганізовує та ліквідовує за поданням Прем'єр-міністра України органи виконавчої влади, крім міністерств, діючи в межах коштів, передбачених на утримання органів виконавчої влади";

1.20.2. Доповнити пунктами 11 і 12 такого змісту:

"11) призначає за поданням Прем'єр-міністра України керівників центральних органів виконавчої влади, які не входять до складу Кабінету Міністрів України, крім випадків, передбачених Конституцією України, припиняє повноваження цих осіб на посадах;

12) виконує інші функції, визначені Конституцією та законами України".

1.21. Статтю 118 Конституції України викласти в такій редакції:

"Стаття 118. Виконавчу владу в Автономній Республіці Крим здійснює Рада Міністрів Автономної Республіки Крим, а в областях і районах, містах Києві та Севастополі здійснюють місцеві державні адміністрації.

Особливості здійснення виконавчої влади у містах Києві та Севастополі визначаються окремими законами України.

Склад місцевих державних адміністрацій формують голови місцевих державних адміністрацій.

Голови місцевих державних адміністрацій призначаються на посаду і звільняються з посади Кабінетом Міністрів України за поданням Прем'єр-міністра України.

Голови місцевих державних адміністрацій при здійсненні своїх повноважень відповідальні перед Кабінетом Міністрів України, підзвітні та підконтрольні органам виконавчої влади вищого рівня.

Місцеві державні адміністрації підзвітні і підконтрольні радам у частині повноважень, делегованих їм відповідними районними чи обласними радами.

Рішення голів місцевих державних адміністрацій, що суперечать Конституції та законам України, іншим актам законодавства України, можуть бути відповідно до закону скасовані Кабінетом Міністрів України або головою місцевої державної адміністрації вищого рівня.

Обласна чи районна рада може висловити недовіру голові відповідної місцевої державної адміністрації, на підставі чого Кабінет Міністрів України приймає рішення і дає обгрунтовану відповідь.

Якщо недовіру голові районної чи обласної державної адміністрації висловили не менш як дві третини депутатів від складу відповідної ради, Кабінет Міністрів України приймає рішення про відставку голови місцевої державної адміністрації".

1.22. Статтю 121 Конституції України доповнити пунктом 5 такого змісту:

"5) нагляд за додержанням прав і свобод людини і громадянина, а також за додержанням законів органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування".

1.23. Частину першу статті 122 Конституції України викласти в такій редакції:

"Прокуратуру України очолює Генеральний прокурор України, який призначається на посаду Верховною Радою України за поданням Президента України. Висловлення недовіри Генеральному прокуророві України Верховною Радою України має наслідком його відставку з посади".

1.24. Частину четверту статті 126 Конституції України виключити.

1.25. Частину першу статті 128 Конституції України викласти в такій редакції:

"Перше призначення на посаду професійної судді строком на п'ять років здійснюється Президентом України. Всі інші судді, крім суддів Конституційного Суду України, обираються Верховною Радою України строком на 10 років, з правом повторного обрання, в порядку, встановленому законом".

1.26. Статтю 133 Конституції України викласти в такій редакції:

"Стаття 133. Адміністративно-територіальними одиницями України є: Автономна Республіка Крим; області: Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська; міста Київ та Севастополь, райони, громади (сільські, селищні, міські).

Громадою визнається адміністративно-територіальна одиниця, до якої входять жителі одного або декількох населених пунктів з відповідною територією, має визначені межі та управління якою здійснюється органами місцевого самоврядування відповідно до закону.

Міста Київ та Севастополь мають спеціальний статус, визначений законом".

1.27. Частину третю статті 136 Конституції України викласти в такій редакції:

"Голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим призначається на посаду та звільняється з посади Верховною Радою Автономної Республіки Крим за погодженням із Прем'єр-міністром України".

1.28. Статтю 140 Конституції України викласти в такій редакції:

"Стаття 140. Місцеве самоврядування є правом і гарантована законом можливість жителів громади, органів місцевого самоврядування самостійно вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції України і законів.

Особливості здійснення місцевого самоврядування в містах Києві та Севастополі визначаються окремими законами України.

Розмежування повноважень між державою і місцевим самоврядуванням, підстави і порядок взаємного делегування повноважень встановлюються законом.

Повноваження, закріплені за державними органами влади і органами місцевого самоврядування, не можуть дублюватися.

Місцеве самоврядування здійснюється жителями громади в порядку, встановленому законом, як безпосередньо, так і через органи місцевого самоврядування: ради громад та їх виконавчі органи.

Органами місцевого самоврядування, що представляють спільні інтереси громад (сільських, селищних, міських), є районні та обласні ради, їх виконавчі органи.

Питання організації управління районами в містах належить до компетенції міських рад.

Ради громад можуть дозволяти за ініціативою жителів створювати будинкові, вуличні, квартальні та інші органи самоорганізації населення і наділяти їх частиною власної компетенції, фінансів, майна".

1.29. У статті 141 Конституції України:

1.29.1. Частини першу і другу викласти в такій редакції:

"До складу ради громад входять депутати, які обираються жителями відповідної громади на основі загального, рівного, прямого виборчого права шляхом таємного голосування строком на чотири роки.

Жителі громади на основі загального, рівного, прямого виборчого права шляхом таємного голосування обирають строком на чотири роки голову відповідної громади, який очолює виконавчий орган ради та головує на її засіданнях".

1.29.2. Частину четверту викласти в такій редакції:

"Голова районної та голова обласної ради обираються відповідною радою і очолюють виконавчий орган ради".

1.30. Частини першу і другу статті 142 Конституції України викласти в такій редакції:

"Матеріальною і фінансовою основою місцевого самоврядування є рухоме і нерухоме майно, доходи місцевих бюджетів, інші кошти, земля, природні ресурси, що є у власності громад (сільських, селищних, міських), районів у містах, а також об'єкти їхньої спільної власності, що перебувають в управлінні районних і обласних рад.

Громади (сільські, селищні, міські) можуть об'єднувати на договірних засадах об'єкти комунальної власності, а також кошти бюджетів для виконання спільних проектів або для спільного фінансування (утримання) комунальних підприємств, організацій і установ, створювати для цього відповідні органи і служби".

1.31. Статтю 143 Конституції України викласти в такій редакції:

"Стаття 143. Громади (сільські, селищні, міські) безпосередньо або через утворені ними органи місцевого самоврядування управляють майном, що є в комунальній власності; затверджують програми соціально-економічного та культурного розвитку і контролюють їх виконання; затверджують бюджети відповідних адміністративно-територіальних одиниць і контролюють їх виконання; встановлюють місцеві податки і збори відповідно до закону; забезпечують проведення місцевих референдумів та реалізацію їх результатів; утворюють, реорганізовують та ліквідовують комунальні підприємства, організації і установи, а також здійснюють контроль за їх діяльністю; вирішують інші питання місцевого значення, віднесені законом до їхньої компетенції.

Обласні та районні ради затверджують програми соціально-економічного та культурного розвитку відповідних областей і районів та контролюють їх виконання; затверджують районні і обласні бюджети та контролюють їх виконання; вирішують інші питання, віднесені законом до їхньої компетенції.

Органам місцевого самоврядування на підставах і в порядку, визначених законом, можуть надаватися окремі повноваження органів виконавчої влади. Держава фінансує здійснення цих повноважень у повному обсязі за рахунок коштів Державного бюджету України або шляхом віднесення до місцевого бюджету у встановленому законом порядку окремих загальнодержавних податків, передає органам місцевого самоврядування відповідні об'єкти державної власності.

Органи місцевого самоврядування з питань здійснення ними повноважень органів виконавчої влади підконтрольні відповідним органам виконавчої влади".

1.32. У частині першій статті 150 Конституції України:

1.32.1. Абзац п'ятий пункту 1 викласти в такій редакції:

"правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим та актів Ради міністрів Автономної Республіки Крим".

1.32.2. Доповнити новим пунктом 3 такого змісту:

"3) надання висновку на законопроект про внесення змін до Конституції України, згідно вимог розділу XIII цієї Конституції".

2. Визнати проект Закону України "Про внесення змін до Конституції України" таким, що не відповідає вимогам статті 157 Конституції України, в частині змін, якими передбачається:

2.1. У пункті 3 частини першої статті 85 Конституції України віднести до повноважень Верховної Ради України тлумачення законів України.

2.2. У пункті 2 частини першої статті 150 Конституції України вилучити з повноважень Конституційного Суду України офіційне тлумачення законів України.

3. Висновок Конституційного Суду України у справі про надання висновку щодо відповідності проекту Закону України "Про внесення змін до Конституції України" вимогам статей 157 і 158 Конституції України є обов'язковим до виконання, остаточним і не може бути оскаржений.

Висновок Конституційного Суду України підлягає опублікуванню у "Віснику Конституційного Суду України" та в інших офіційних виданнях України.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ».

Враховуючи ту обставину, що законопроекти, подані на розгляд до Конституційного Суду, не можуть бути змінені у будь-який спосіб, та необхідність оперативного ознайомлення громадськості зі змістом документа, «Голос України» публікує матеріали в російському і українському варіантах газети державною мовою. ▼

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор КСП ім. Мічурина

повідомляють про проведення аукціону з продажу активів. На аукціон виставляються слідуючі активи: 1. Будівля бурякосховища, 1980 р., розташованого за адресою: с. Константинопіль, вул. Кірова, 69, площа — 1556,5 м. кв., початкова ціна продажу — 8301,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 415,05 грн. 2. Будівля корівнику № 9, розташованого за адресою: с. Константинопіль, вул. Кірова, 67, площа — 1870,2 м. кв., початкова ціна продажу — 13286,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок — 664,30 грн. 3. Будівля штабу ЦО, розташованого за адресою: с. Константинопіль, вул. Мічурина, 22, площа — 120,0 м. кв., початкова ціна продажу — 1442,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 72,10 грн. 4. Будівля складу мінеральних удобрювань, с. Константинопіль, площа — 225,0 м. кв., початкова ціна продажу — 2189,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 109,45 грн. 5. Місткість металева, 70 м. куб., початкова ціна продажу — 1500,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 75,00 грн. 6. Кран-балка БМЗ (12м, 5 т.), початкова ціна продажу — 1201,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 60,05 грн. Гарантійний внесок у розмірі 5% початкової ціни реалізуемого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону — 17,00 грн. перераховуються на р/р 260021173980 в АБ «Донеччина», МФО 334969, ОКПО 30998984, Міжгалузевій товарній біржі.

Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору торгів Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8.

Строк надання заяв 27 календарних днів із дня публікації інформації по 03 грудня 2003 р. включно.

Аукціон відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 08 грудня 2003 р. об 11-00 год. на Міжгалузевій товарній біржі, за адресою: м. Донецьк, пл. Конституції, 1.

Довідки за телефонами: 385-39-23/52.

ОГОЛОШЕННЯ
про проведення відкритих торгів

1. Замовник торгів: ВАТ "Полтаваобленерго".

1.1. Поштова адреса: 36022, м. Полтава, вул. Старий Поділ, 5.
1.2. Контактні:
телефон (0532) 516-145, 516-146, факс (0532) 516-147.
2. Інформація про товари (роботи, послуги), що закуповуються:
побудова відомчої мережі технологічного зв'язку (системи передачі даних).
3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: *36022, м. Полтава, вул. Старий Поділ, 5, відділ по організації закупівель, особисто (після пред'явлення копії платіжного доручення з відміткою банку про сплату коштів за тендерну документацію).*
4. Додаткова інформація:
- вартість тендерної документації: 960 грн. з ПДВ;
- місце та кінцевий термін подання тендерних пропозицій: 36022, м. Полтава, вул. Старий Поділ, 5, канцелярія ВАТ "Полтаваобленерго", 27 листопада 2003 р. 10-00 годин;
- місце та дата розкриття тендерних пропозицій: 36022, м. Полтава, вул. Леніна, 106, навчально-курсовий комбінат ВАТ "Полтаваобленерго", 27 листопада 2003 р. 11-00 годин.

Закрите акціонерне товариство **«ЕНЕРГЕТИК»** (код 30675998), зареєстроване Печерською районною Державною адміністрацією м. Києва 02.02.2000 р., юридична адреса: 01010, м. Київ, вул. Суворова, 4/6, повідомляє про ліквідацію, претензії приймаються протягом 1 місяця.

Постановою господарського суду Одеської області (65032, м. Одеса, пр-кт Шевченка, 4) від 30.10.2003 р. по справі № 2/228-03-5997 визнано банкрутом ДП «Елмер» ЗАТ «Стальметиз» (65006, м. Одеса, вул. Вапняна, 52; р/р 26009311288 в АБ «Південний», МФО 328209; код по ЄДРПОУ — 30765285) і розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Дворніченко Олександра Олексійовича (ліцензія АА 250227 від 14.02.2002 р.).

Господарським судом Вінницької області (21000, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) порушено провадження у справі № 10/234-03 про банкрутство відкритого акціонерного товариства по матеріально-технічному і сервісному забезпеченню «Крижопільрайагротехсервіс» (24600, Вінницька обл., смт. Крижопіль, вул. Куйбишева, 74, код ЄДРПОУ 00902381, р/р 260081652 в Вінницькій обласній дирекції АППБ «Аваль», МФО 302247).

Розпорядником майна призначений Сокольвак Михайло Васильович, ліцензія № 250350 від 04.03.2002 року, адреса: м. Вінниця, вул. Пирогова, 73а, кв. 132, контактний телефон 53-20-94.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Звенигородське ЗАТ «Зоря»

повідомляє про проведення позачергових загальних зборів акціонерів Звенигородського ЗАТ «Зоря» (надалі — «Товариство»), які відбудуться 26 грудня 2003 року об 11.00 за адресою: Україна, 20200, Черкаська область, м. Звенигородка, вул. Нова, 2 (надалі «Збори»). Реєстрація акціонерів здійснюватиметься з 10.00 до 10.50 за місцем проведення Зборів. Для участі у Зборах представники акціонерів повинні мати документи, що посвідчують їх повноваження та особу (паспорт).

Порядок денний:

1. Про купівлю акціонерами або відмову придбати акції, що відчужуються акціонерами, які бажають вийти з Товариства.
2. Про купівлю акцій, що відчужуються акціонерами, іншими ніж акціонери особами.

З матеріалами зборів, з усіма документами, пов'язаними з питаннями, запропонованими на розгляд зборів, акціонери можуть ознайомитись в робочі дні з 09.00 до 18.00 до дати зборів за місцем проведення зборів.

Довідки за тел.: (04740) 5-24-06, 5-26-32.

Акционерное общество закрытого типа с иностранными Инвестициями.

Повідомлення про проведення Загальних зборів акціонерів Акціонерного товариства закритого типу з іноземними інвестиціями "Екопрод А.Т.".

Дирекція Акціонерного товариства закритого типу з іноземними інвестиціями "Екопрод А.Т." (ідентифікаційний номер 23981928), надалі - Товариство, повідомляє про проведення Загальних зборів акціонерів, які відбудуться 23 грудня 2003 року о 12 годині за адресою: м. Київ, 01001, провулок Музейний, 4, третій поверх. Збори скликаються виконавчим органом Товариства у відповідності із статтею 43 Закону України "Про господарські товариства".

Реєстрація акціонерів здійснюватиметься з 11:00 до 11:45 години в день та за місцем проведення Зборів. Реєстрація акціонерів (їх представників), які прибули для участі у Зборах, здійснюватиметься згідно з реєстром акціонерів у день проведення Зборів виконавчим органом Товариства. Для реєстрації акціонери повинні мати при собі документ, що посвідчує особу акціонера чи його представника, представникам акціонерів - документ, що посвідчує особу та доручення, оформлене відповідно до чинного законодавства, що підтверджує повноваження на участь та голосування на Зборах. З документами до Зборів можна ознайомитись у Товаристві за адресою: Україна, 85700, Донецька область, м. Волноваха, вул. Воровського, 16. Будь-який з акціонерів має право внести до виконавчого органу Товариства свої пропозиції щодо порядку денного Зборів не пізніш як за 30 днів до дня їх проведення.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Затвердження річного звіту Дирекції Товариства по результатах діяльності Товариства за 2001 рік.
2. Затвердження висновків Ревізійної комісії Товариства за 2001 рік.
3. Затвердження висновків зовнішнього аудитора Товариства за 2001 рік.
4. Визначення порядку розподілу прибутку та строків і порядку виплати дивідендів по результатах діяльності Товариства за 2001 рік.
5. Затвердження річного звіту Дирекції Товариства по результатах діяльності Товариства за 2002 рік.
6. Затвердження висновків Ревізійної комісії Товариства за 2002 рік.
7. Затвердження висновків зовнішнього аудитора Товариства за 2002 рік.
8. Затвердження річного плану діяльності на 2003 рік.
9. Затвердження річного плану діяльності на 2004 рік.

Дирекція Товариства

Довідки за телефонами: 8-062-334-01-46, 8-06244-4-16-41

ТОВ «Євротрейд»

код ЄДРПОУ 31303892, зареєстроване Московською райдержадміністрацією м. Києва 15.02.2001 р., рішення № 17695 повідомляє про ліквідацію.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців.

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) порушено справу № 33/167Б про банкрутство Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Нектар» (85560, Донецька область, Великоновоселківський район, с. Шахтарське, вул. Спортивна, 25, п/р 26005300476 в Новоселківському ВОБ № 3227 МФО 394482, код ЄДРПОУ 32317560) та відкрито процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено Шолохову І. Б., ліцензія № 047997 (для листів: 83000, м. Донецьк, вул. Університетська, 6, кв. 27).

Правління ЗАТ «Київ-Взуття»

Повідомляє, що 27 грудня 2003 року об 11.00 відбудуться чергові загальні збори акціонерів за адресою товариства: 03151, м. Київ, вул. Молодогвардійська, 22.

Реєстрація учасників зборів здійснюватиметься у день проведення зборів з 09.00 до 10.40 за вказаною адресою:

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності за 2002 рік та визначення основних напрямків діяльності на 2003 рік.
2. Звіт спостережної ради товариства про роботу за звітний період.
3. Звіт та затвердження висновків ревізійної комісії про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 2002 рік.
4. Затвердження розподілу прибутку товариства за підсумками роботи у 2002 році та виплати дивідендів.
5. Про інвестиції товариства в статутні фонди інших підприємств.
6. Внесення змін і доповнень до Статуту товариства.
7. Вибори складу спостережної ради.
8. Вибори складу правління.
9. Вибори складу ревізійної комісії.

Телефони для довідок: 242-35-69; 242-35-61.

Для реєстрації та подальшої участі у зборах акціонер повинен мати документ, який посвідчує особу, а уповноважена особа крім цього, доручення на право представляти інтереси акціонера, посвідчення в установленому порядку.

Дніпропетровська філія Агентства з питань банкрутства проводить конкурс з продажу майна підприємства-банкрута — ТОВ СВФ «Україна»

(справа № Б26/53/02), яке знаходиться за адресою: Дніпропетровська область, Дніпропетровський р-н, сел. Любимівка, вул. Садова, 2. Лот № 1 — дільниця зрошувальної сеті, довжина —800 м. Початкова ціна об'єкту продажу за лотом № 1 складає 5300 (п'ять тисяч триста) грн. 00 коп. в т. ч. ПДВ. Лот № 2 — дільниця зрошувальної сеті, довжина — 2 МКр — 790 м, 2600 м, 2-1Кр —175, 640 м; 2-2Кр — 3м, 785 м, 190 м., 160 м,. 205 м; 2-2Кр3 —650 м. Початкова ціна об'єкту продажу за лотом № 2 складає 29100 (двадцять дев'ять тисяч сто) грн. в т. ч. ПДВ.

Фіксовані умови конкурсу: 1) експертна оцінка об'єкту за рахунок покупця; 2) самостійне оформлення покупцем права власності; 3) ціна продажу об'єкту, не нижче стартової; 4) подальше цільове використання об'єкту. За рівних умов, запропонованих учасниками конкурсу, переможцем визнається той учасник, який запропонував найвищу ціну та взяв на себе зобов'язання щодо виконання фіксованих умов конкурсу. Гарантійні внески учасників конкурсу (5 % від початкової ціни) та реєстраційний збір за реєстрацію учасників конкурсу — 17 грн. перераховується на рахунок Організатора конкурсу — філія ДГУ Агентства з питань банкрутства в Дніпропетровській області: п/р 26006351680200 в АППБ «Аваль» МФО 305653, код ЄДРПОУ 26252710 до 03.12.2003 р. включно. Заявки на участь в конкурсі та конкурсні пропозиції приймаються до 03.12.2003 р. за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, 48, кім. № 7, з 9.00 до 18.00 (крім вихідних та святкових днів). З питань ознайомлення з об'єктом та оформлення участі в конкурсі звертатися за тел. (056) 744-19-31, 740-20-46.

Конкурс відбудеться 08.12.2003 р. о 10.00 за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, 48, кім. № 7. Результати конкурсу оформлюються протоколом, який є підставою для укладання протягом 15 днів договору купівлі-продажу між покупцем та боржником. Сплата вартості майна здійснюється протягом 30 днів з моменту укладення договору купівлі продажу.

Дирекція ТОВ «ШКІРГАЛАНТЕРЕЯ»

Повідомляємо, що позачергові збори учасників відбудуться 19 грудня 2003 року о 14.00 год., за адресою: м. Хмельницький, вул. Гагаріна, буд. 37, у актовому залі ТОВ «Шкіргалантерея».

Порядок денний:

1. Звіт генерального директора про фінансовий стан Товариства.
2. Виведення учасників зі складу Товариства.
3. Внесення змін в установчі документи.
4. Різне.

При неможливості прибути на збори просимо надіслати доручення на ім'я будь-кого з учасників Товариства.

Реєстрація учасників та їх представників буде проводитись з 13.00 год. до 14.00 год. 19 грудня 2003 року. Для реєстрації при собі необхідно мати паспорт, документи, які підтверджують повноваження.

З матеріалами, які стосуються зборів учасників можна ознайомитися за адресою: м. Хмельницький, вул. Гагаріна, 37, тел. для довідок: 8 (0382) 79-49-23.

Дирекція ТОВ «Шкіргалантерея».

Приватне підприємство «**Віка**» код ЄДРПОУ 20010176 оголошує про свою ліквідацію. Звернення кредиторів приймаються за телефоном (044) 254-05-55 терміном до 2 місяців від дня виходу оголошення.

Постановою господарського суду Рівненської області (33001, м. Рівне, вул. Яворницького, 59) від 29 вересня 2003 року по справі 4/14, визнано банкрутом АТЗТ «Енергозахід», вул. Жовтнева, 10, смт. Зоря, Рівненського р-ну, Рівненської обл., 35314, ІК 25314656 та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Ситника Бориса Івановича (ліцензія МЕТПЕІ, АА № 249681, адреса: а/с № 13, Рівне-23, 33023).

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області та ліквідатор АТЗТВФ «Промагробуд» проводять публічні торги (аукціон) з реалізації майна підприємства-банкрута.

На публічні торги виставляється об'єкт незавершеного будівництва (83% готовності), розташований за адресою: Запорізька область, м. Дніпрорудне, вул. Козацька, 20.

Склад майна: адміністративна будівля (площа 303,4 кв. м.), гараж (площа 208,4 кв. м.). Рік побудови 1995.

Початкова ціна продажу 31132,80 грн. (включаючи ПДВ).

Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни продажу майна, що реалізується, перераховується філії Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області на р/р 2600827020 в ЗОД АППБ «Аваль» м. Запоріжжя, МФО 313827, код ОКПО 26252756.

Реєстраційний збір 17 грн. за комплект документів для реєстрації публічних торгів (аукціону) перераховується філії Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області на р/р 2600082431 в ЗОД АППБ «Аваль» м. Запоріжжя, МФО 313827, код ОКПО 26252756.

Заявки на участь у публічних торгах (аукціоні) приймаються не пізніше, ніж за три дні до дати проведення аукціону за адресою: 69035, м. Запоріжжя, пр. Маяковського, 11, з 9.00 до 18.00 (крім вихідних)

Для ознайомлення з майном та оформлення участі у публічних торгах (аукціоні) звертатися за телефонами: (0612) 12-94-84, 12-18-40.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 08.12.2003 р. о 12.00 за адресою: м. Запоріжжя, пр. Маяковського, 11.

Дуже прикро, хоч плач...

Футбол. Ліга чемпіонів. Змагання у групах. 4-й тур.

Група А. «Баварія» (Німеччина) — «Ліон» (Франція). 1:2. «Селтик» (Шотландія) — «Андерлехт» (Бельгія). 3:1. «Ліон» — 7 очок, «Селтик» — 6, «Баварія» — 5, «Андерлехт» — 4.

Група В. «Інтер» (Мілан) — «Локомотив» (Росія). 1:1. Рекоба, 14 — Лоськов, 54.

«Арсенал» (Англія, Лондон) — «Динамо» (Україна, Київ). 1:0. Коул, 88.

«Арсенал»: Леманн, Коул, Пірес, Люнгберг (Вілтор, 69), Бергкамп (Еду, 90+1), Лаурен, Анрі, Парлор (Кану, 76), Жилберто, Кемпбелл, Туре.

«Динамо»: Шовковський, Федоров, Белькевич, Пеєв, Шацьких (Нанні, 71), Гіоане, Гусєв (Рінкон, 60), Онищенко (Саблич, 22), Несмачний, Гаврanчич, Леко.

Попереджено: Жилберто, 27, Леко, 37, Туре, 74.

Арбітр — Лукіліо Кардосо Кортез Батиста (Португалія).

Лондон. Стадіон «Гайбері». 34 419 глядачів.

	В	Н	П	М	О
Інтер	2	1	1	6—5	7
Динамо	2	0	2	5—4	6
Локомотив	1	2	1	4—3	5
Арсенал	1	1	2	2—5	4

Група С. ПСВ (Нідерланди) — АЕК (Греція). 2:0. «Монако» (Франція) — «Депортиво» (Іспанія). 8:3. «Монако» — 9, «Депортиво» — 7, ПСВ — 6, АЕК — 1.

Група D. «Олімпіакос» — «Галатасарай». 3:0. «Реал Сосьєдад» (Іспанія) — «Ювентус» (Італія). 0:0. «Ювентус» — 10, «Реал Сосьєдад» — 7, «Олімпіакос», «Галатасарай» — по 3.

Давно вже не вигравало київське «Динамо» в Лізі чемпіонів на виїзді. На жаль, не порушило сумної традиції і цього разу. Так само, як і в попередній гостьовій зустрічі в Мілані проти «Інтера», кияни випустили «синицю» з рук на останніх хвилинах. Хоча, напевно, заслуговували на значно ліпший результат. Часом вони демонстрували досить якісний футбол. А їхні активні дії азартно й голосно підтримувала ціла трибуна вболівальників-українців із багатьох міст Великої Британії, Німеччини і навіть США.

Фото Івана ТИМЧЕНКА.

Гадаю, ніхто не закине більшості з динамівців у небажанні боротися, грати, викладаючись сповна. Про це свідчать і різні травми, яких зазнали Онищенко, Федоров, Шовковський. До речі, і цього разу воротар динамівців багато разів рятував команду. І вини його у пропущеному м'ячі — жодної. Там позиційної помилки припустився Пеєв, і ніхто вже не зміг завадити захисникові «канонірів» Коуелу пробити влучно.

Справді, «Арсенал» діяв на першому номері, більшість ігрового часу володів ініціативою. Не треба забувати, що цей клуб об'єктивно — один із найсильніших у Європі, лідер англійської Прем'єр-ліги. І, виступаючи в цьому турнірі, має набагато цінніший досвід, ніж «Динамо» в чемпіонаті України. Для «канонірів» чи не кожний матч у національному турнірі — майже на вагу лігочемпіонівського. До того ж варто зважити на те, що «Арсеналові» не було вже куди відступати. На порядку денному постало питання про його репутацію.

Дуже багато моментів мали Бергкамп, віртуоз Пірес, суперзірка Анрі. Та вони не скористалися з них. Я запитав після зустрічі **Сергія Федорова**:

— Чи не страшно було персонально грати з Анрі?

— Грати — ні. А от коли він вислизав з-під опіки, тоді було неприємно. Лови його хіба що сачком...

Але попри все і «Динамо» мало кілька нагод забити. Двічі це міг зробити Шацьких. Перший раз це сталося на перших хвилинах, коли гості провели справжній штурм воріт Леманна. Та наш форвард дуже незрозуміло і втратив м'яча на лінії воротарського майданчика. А вже після перерви (56-та хвилина) чудову передачу Максимові зробив Гусєв. Шацьких чомусь пропустив м'яча біля себе на відстані якихось півметра. Потім ще й невдоволення виказував. Даруйте, а який ще ліпший пас треба було зробити?

Та й сам Гусєв, який загалом зіграв корисно і самовіддано, не влучив у порожні ворота метрів із шести.

Не виявив, на жаль, найкращих своїх якостей Белькевич, котрий був надто вже пасивний. А от у команди-суперника гравець його амплуа Пірес діяв просто блискуче. Постійно тримав у напруженні нашу оборону, демонструючи високу індивідуальну майстерність, бойовитість, чіпкість і чудові диспетчерські якості.

Сюрпризом стала поява на полі аргентинського форварда Нанні. Звичайно, важко сказати про нього щось істотне після проведених ним двох десятків хвилин на полі. Але дебютант вочевидь не знітився, показав характер, намагався зіграти гостро. А одного разу чудово скинув м'яча головою. Зрозуміло, йому бракує ігрової практики. Сподіватимемося, що новачок ще покаже себе.

Звісно, динамівцям бракувало досвідчених Гусіна та Дмитрулiна. Можливо, гру команди посилив би й Чернат. На жаль, йому напередодні відльоту команди до Лондона зробили операцію апендикса. Та легше не буде. Наступний матч у Москві проти «реанімованого» «Локомотива», який познущався з «Інтера», позбавивши його чотирьох очок, стане для нас чи не найвирішальнішою подією. Але той поєдинок змушений пропустити корисний команді Леко, у якого перебір жовтих карток.

— Шкода втрачених очок у матчах у Мілані та Лондоні, — сказав після гри **Олексій Михайличенко.** — Замість восьми можливих маємо шість. У нас багато що не вийшло в поєдинку на «Гайбері». Особливо в атаці. Тому поступилися ініціативою. Оборонялися і віддали багато сил. Зрештою, припустилися фатальної помилки. Однак такі ігри — прекрасна школа. Була велика самовіддача. Та лише з нею важко грати в Лізі чемпіонів. Готуватимемося до поєдинку у столиці Росії і спробуємо все-таки пробитися до наступного раунду.

— Чим пояснити такі невиразні дії Белькевича?

— Багато гравців не показали свій найкращий рівень, зокрема й Белькевич.

Арсен Венгер назвав цю гру подібною до покеру. Що його підопічні змушені були атакувати. Особливо впродовж останніх двадцяти хвилин.

— Ця перемога, — сказав він, — свідчить про те, що ми ще живемо в такій сильній групі.

— То який, на вашу думку, буде підсумок цього турніру?

— Шанси мають усі чотири клуби. А ми їдемо до Мілана на наступну зустріч лише з однією метою — перемогти «Інтер».

Президент ФК «Динамо» **Ігор Суркіс** спілкувався з журналістами в аеропорту «Гетвік» перед відльотом додому.

— Одержуючи в матчі з таким суперником, як «Арсенал», бодай момент, треба ним розпорядитися на всі сто відсотків, — прокоментував він. — А ми мали навіть три-чотири нагоди відзначитися — і все марно. Підвела реалізація, і ми ускладнили своє завдання на наступний етап. Та не варто опускати руки, а боротися. Шанси є. І в останньому турі ми можемо стати або першими, або останніми.

Далі Ігор Михайлович поділився з пресою інформацією про те, що у клубі ведеться велика селекційна робота. Що «Динамо» потрібно трьох-чотирьох класних нападників. Скажімо, в «Арсеналу» спочатку на полі діяли два грізні нападники — Анрі та Бергкамп. А коли постала потреба, то пан Венгер кинув у бій по черзі чудових форвардів — Вілтора і Кану.

Президент динамівського клубу також повідомив, що отримано трансферний сертифікат на сербського нападника Періцу Огненовича, який у складі мадридського «Реала» вигравав Кубок чемпіонів і Міжконтинентальний кубок. Тепер його як вільного агента можна дозаявити і в чемпіонат, і в кубок України, і в Лігу чемпіонів, або в Кубок УЄФА. Залежно від того, де ми опинимося після групового турніру. Серб має саме той рівень майстерності, що може істотно допомогти грі команді в атаці. На думку пана Суркіса, лише гостра конкуренція за місце у складі посприяє значному зростанню потужності команди.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Лондон—Київ.

Дякуємо керівництву ФК «Динамо» за допомогу в організації цього репортажу.

У НОМЕР

На аренах

ЮНЕСКО. Організація Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури у вівторок увечері на церемонії в Парижі назвала уславленого українського спортсмена Сергія Бубку чемпіоном ЮНЕСКО зі спорту.

Обрано знаменитого майстра зі стрибків у висоту з жердиною не випадково. Як сказано в офіційному оголошенні про майбутню подію, «ЮНЕСКО відзначає роль Бубки в боротьбі за мир і терпимість між народами за допомогою спорту і пропаганди олімпійського духу, його гуманістичну діяльність для надання підтримки молоді, його проекти, що допомагають знедоленим дітям долучитися до фізичної культури, його прихильність ідеям ЮНЕСКО».

Чемпіоном ЮНЕСКО зі спорту до Бубки ставали 2001 року французький дзюдоїст Давид Дуе та 2002 року німецький автогонщик Міхаель Шумахер.

■ Фехтування

На чемпіонаті Європи серед юніорів наш спортсмен Ігор Райзлін став срібним призером. У вирішальному поєдинку він програв словаку Атіллі Ерсеку — 10:15. До речі, Ігор — син тренера жіночої збірної України Дмитра Райзліна.

■ Важка атлетика

14 листопада в місті Ванкувері (Канада) стартує чемпіонат світу. Участь у цьому турнірі візьме і збірна України. Хто ж виступатиме під синьо-жовтим прапором? Це — Олександр Лихвальд (62 кг), Олександр Черпак (77), Олексій Петров (85), Валерій Покривчак (94), Ігор Разорьонов (105), Денис Готфрід (105), Артем Удачин (105+), Олексій Колокольцев (105+).

У жінок склад збірної такий: Світлана Кохаценко (58), Наталя Скакун (63), Ванда Масловська (69), Надія Шаманська (75), Катерина Білик (75), Вікторія Шаймарданова (75+) та Ольга Коробка (75+).

Дуже важливо, яке місце посяде наша команда. Шість найкращих за підсумками чемпіонату світу дістануть право повезти до Афін шістьох спортсменів. Збірні, котрим дістануться місця з сьомого по чотирнадцяте, направлять на олімпіаду по п'ять своїх атлетів. Українська команда до Канади вилітає 10 листопада.

■ Теніс

Українка Юліана Федак вийшла до чвертьфіналу турніру WTA із призовим фондом 110 тисяч доларів у місті Паттайє (Таїланд). 20-річна Федак у другому раунді обіграла росіянку Анастасію Родіонову —7:6(5), 6:7(2), 6:3. Здолала бар'єр першого раунду на цьому турнірі й наша Олена Татаркова. Вона обіграла польську тенісистку Марту Домачовску — 6:3, 4:6, 6:0. До другого кола вийшла ще одна українка — Катерина Бондаренко, котра виявилася сильнішою за китаянку Джі Женг — 6:2, 7:5.

■ Баскетбол

Турнір Євроліга-ФІБА. На жаль, у черговому турі українські клуби знову дружно програли. Спершу чемпіон країни, маріупольський «Азовмаш» поступився вдома бельгійському клубу «Теліндус» — 73:75.

«Хапоель» (Ізраїль, Тель-Авів) — БК «Київ». 97:77. «Нюмбурк» (Чехія) — МБК «Одеса». 98:65. Три наші клуби посідають місця серед аутсайдерів у своїх групах.

■ Футбол

Головний тренер московського «Локомотива» Юрій Сьомін після закінчення зустрічі з «Інтером» у розіграші Ліги чемпіонів, що завершилася з рахунком 1:1, був задоволений і з оптимізмом оцінив нічию на «Сан-Сіро».

— Для нас результат зустрічі з міланцями непоганий, адже ми зберігаємо гарні шанси на завоювання другого і навіть першого місця у групі, — заявив пан Сьомін. — Тепер усе залежить від нас у наступних двох матчах. Мене найбільше турбує підготовка до цих ігор.

Зазначу, що ми на рівних граємо давно з багатьма клубами, як, наприклад, з «Міланом» торік. Але раніше не було такого результату, який «Локомотив» має зараз. Про матч з «Динамо» (Київ), що відбудеться в Москві 25 листопада, звичайно, варто думати вже тепер. Не вважаю, що мої підопічні зможуть «перегоріти», бо мають певний досвід. Готуватимемося до зустрічі з киянами дуже серйозно. І, звичайно, розраховуємо на підтримку наших уболівальників...

В.Б.

Диявол серед нас

Стверджує чеський фоторепортер Ян Шибек, представляючи в Києві свою виставку під такою назвою

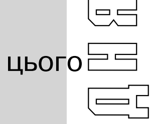
ФОТООБ'ЄКТИВ

Експозиція охоплює 12-річний період роботи Шибека в гарячих точках світу і фрагментарно повторює щойно виданий фотоальбом під однойменною назвою. Виставка триває з 5 по 18 листопада в галереї «Дім Миколи» за адресою: вул. Січневого повстання, 13 (колишній київський Палац піонерів). Її презентація з участю автора відбудеться 10 листопада.

На знімку: чеський фоторепортер Ян Шибек.

Фото Віктора ПОБЄДИНСЬКОГО (УНІАН).

7 ЛИСТОПАДА

■ 1775 р. Скасування полкового устрою в Україні. ■ 1917 р. Жовтнева революція. ■ 1920 р. Київське відділення УкрРОСТА відкрило Будинок преси. ■ 1922 р. У Харкові створено Український драмтеатр ім. Шевченка. ■ 1936 р. Народився Микола Вінграновський, актор, кінорежисер, поет. Шевченківський лауреат. ■ 1967 р. Генеральна Асамблея ООН ухвалила Декларацію про ліквідацію дискримінації жінок. ■ 1993 р. Помер гандбольний тренер Ігор Турчин. Під його керівництвом київський «Спартак» 18 разів вигравав Кубок європейських чемпіонів.

СВІТ КІНО

Про кордон

Нещодавно в Житомирі відбулася презентація документально-публіцистичного фільму «Оберіг». Її приурочено до річниці створення Північного регіонального управління Державної прикордонної служби України. Фільм зняло житомирське творче об'єднання митців «Аполлон», очолюване Валентином Кузнецовим.

Мета картини — підняти престиж охоронців кордону, показати їх роль в умовах, коли зростає загроза міжнародного тероризму. Чимало глядачів саме з фільму вперше довідається, наприклад, про те, що є тепер така посада — інспектор прикордонної служби.

Олексій КАВУН.

Житомир.

КЛІП

Страшно, аж жах!

Один з найпопулярніших кліпмейкерів на території СНД Віктор Вілкс (автор відео «Ранетка» — «Мумий Тролль»; «Остаемся зимовать» — «Сплин»; «Моя любовь» — «Би-2»; «Бесконечность» — Земфіра тощо) приступив до зйомок відразу чотирьох кліпів для трьох українських виконавців: Олени Вінницької, груп «Макет» і «Еліксир». До того ж працюватиме він не один, як планувалося спочатку, а в компанії з двома своїми кращими друзями і колегами — пітерцем Павлом Владимирським (фотограф, оператор, як режисер зняв два кліпи Земфірі — на пісні «Прости меня, моя любовь» і «Хочешь») і Мікелесом Фішерсом, латвійським художником.

Вілкс запросив їх узяти участь, щоб зняти чотири повноцінні кліпи всього за один місяць. Зйомку плановано в Києві, у Криму і Львові. Так, кліп Олени Вінницької частково зніматимуть у Львові на Личаківському цвинтарі, до того ж уночі. За задумом режисера, це відео буде, скоріше, короткометражним фільмом про дві протилежні сутності людини, одна з яких часом навіть лякає.

Олег БАЙДА.

ЧАС НОТ

Молоді гратимуть вітчизняного класика

Днями у Криму вчетверте стартує Міжнародний конкурс молодих піаністів ім. Алемдара Караманова. Нинішнє двотижневе суперництво віртуозів різних виконавських індивідуальностей і шкіл відбудеться під патронатом Голови Верховної Ради автономії Бориса Дейча.

Партитури класичної музики і твори Караманова гратимуть 50 учасників з України, Білорусі, Росії, Вірменії Грузії, Сербії та Китаю. А в «екзотичній» номінації «Інтернет, що звучить» усі бажаючі піаністи подадуть музичний файл свого виконання.

Трьох кращих віртуозів запросять на фінал і заключний концерт, який відбудеться 21 листопада у Сімферополі. Журі престижного конкурсу очолює професор Московської консерваторії заслужений артист Росії Юрій Слєсарєв.

У концерті на честь відкриття конкурсу очікують виступу московського баса Володимира Байкова, який виконає вокальний цикл А. Караманова. Прозвучить і довгоочікуване: музична розповідь про земний шлях Сина Божого Ісуса — перша з десяти частин симфонічного циклу А. Караманова «Звершилася» — «Так возлюбив Бог світ». Написаний 38 років тому твір музикознавці називають «справжнім симфонічним Євангелієм». Щоб донести до слухачів усю «небесність» партитур Караманова, склад оркестру Кримської держфілармонії розширено викладачами і студентами Сімферопольського музичного училища та солістами Кримськотатарського музичного театру.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

СВІТ КІНО

Італійська зірка в соняхах

Канал «1+1» знімає документальний фільм «Що таке «Молодість?». Його автори Анатолій Єрема і Павло Овечкін спробують оцінити роль українського форуму «Молодість» у контексті світового кінопроцесу.

Знімальна група побувала в Полтавській області, у селі Чернечий Яр Диканського району. Тут у 1969 році разом з Марчелло Мастроянні і народною артисткою РРФСР Людмилою Савельєвою Софі Лорен знімалася в фільмі «Соняшники» режисера Вітторіо де Сіка.

Місцеві жителі дотепер не можуть забути ті дні. Вони згадують, якою товариською була акторка. Розповідають про вагончик, у якому жила Лорен зі своїм грудним сином, ласкаво називають приму на свій лад «Софією Ролен», або просто «сестрою», і хваляться її подарунками.

У рамках фільму «Що таке «Молодість?» творча група відвідала також місця, де 1971 року знімав епізоди своєї картини «Потоп» всесвітньо відомий польський режисер Єжи Гоффман. На прес-конференції Єжи Гоффман, так само як і Лорен, дуже тепло говорив про Україну. Зйомки його фільму проходили під Києвом, у селі Вишеньки.

Ольга ВІТЕР.

На фото: Софі Лорен і Марчелло Мастроянні під час зйомок фільму «Соняшники».

ПРОЕКТ

Театр для в'язнів. Погляд крізь об'єктив

Тюремно-театральний проект «Арабесок», наче камінчик, кинутий у воду, спровокував низку «концентричних» проектів: соціологічне дослідження, фотовиставку, документальний фільм. Кожен з них — спроба під іншим кутом зору поглянути на них і на нас, два паралельні світи, два модуси реальності...

Бачимо в'язницю — як місце на межі буття і небуття, існування й неіснування: все свідчить про те, що таке місце є, але хто знає, де воно?.. Для більшості з нас усе це не має жодного стосунку до справжності, реальності. Як сон.

Фотовиставка «Ілюзії» і документальний фільм «Зони зради» спробують побачити прозорість межі.

Виставка «Ілюзії» є частиною великого проекту-експерименту «Z/Z: Зони зради. Мистецтво: соціальні проекції». «Зони зради» — проект, у межах якого «Арабески» показали виставу «Маленька п'єса про зраду» в п'яти колоніях Харкова. Майже цілодобовий процес спілкування з в'язнями фіксувала фото- чи відеокамера.

Виставка триватиме з 4 по 20 жовтня нинішнього року. Виставка працює: 15.00—19.00, понеділок—субота. Адреса: Британська рада, вул. Г. Сковороди, 4/12, 3-й поверх «Z/Z: Зони зради».

БУДИНОК КУЛЬТУРИ

І Глазовий усміхнувся б

Обласний конкурс виконавців розмовного жанру «Усмішки Глазового» відбувся на малій батьківщині поета-сатирика — в Казанці. Протягом двох днів свою майстерність демонстрували 33 виконавці з 12 міст та районів області. Сама Казанка представила десятьох конкурсантів. Змагання гумористів, присвячені творчості видатного земляка, проводяться другий рік, але вже стали подією в культурно-мистецькому житті області. В цьому році переможцями визнано камерний театр «Пани-куми» Миколаївського аграрного державного університету та Юлію Мельниченко — ученицю Вищого державного училища культури. Всі учасники конкурсу отримали звання дипломантів та лауреатів.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Світлана ПИСАРЕНКО.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Передплата на газету «Голос України» **(on-line)** за адресою: **www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua**

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159000.

Ціна договірна

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України» Зам. 0311207. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos